

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

Brusel 13. února 2026
(OR. en)

2025/0045(COD)

PE-CONS 66/25

SIMPL 217
ANTICI 219
ECOFIN 1788
EF 429
DRS 101
COMPET 1381
FIN 1586
COH 258
CODEC 2180

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se mění směrnice 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 a (EU) 2024/1760, pokud jde o některé požadavky na podávání zpráv podniků o udržitelnosti a některé požadavky na náležitou péči podniků v oblasti udržitelnosti

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2026/...

ze dne ...,

kterou se mění směrnice 2006/43/ES, 2013/34/EU,

(EU) 2022/2464 a (EU) 2024/1760,

pokud jde o některé požadavky na podávání zpráv podniků o udržitelnosti a některé požadavky na náležitou péči podniků v oblasti udržitelnosti

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 50 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem²,

¹ Úř. věst. C, C/2025/4212, 20.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/4212/oj>.

² Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. prosince 2025 a rozhodnutí Rady ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve sdělení ze dne 11. února 2025 nazvaném „Evropa jednodušší a rychlejší: Sdělení o provádění a zjednodušování“ stanovila Komise vizi programu v oblasti provádění a zjednodušování, který přinese rychlá a viditelná zlepšení pro lidi i podniky. To vyžaduje více než jen postupný přístup a Unie musí k dosažení tohoto cíle podniknout odvážné kroky. Na zefektivnění a zjednodušení unijních, celostátních i regionálních pravidel a na účinnějším provádění politik musí spolupracovat Komise, Evropský parlament, Rada a orgány členských států na všech úrovních i zúčastněné strany.

- (2) V souvislosti se závazkem Komise snížit zátěž spojenou s podáváním zpráv a posílit konkurenceschopnost je nezbytné změnit směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES³, 2013/34/EU⁴, (EU) 2022/2464⁵ a (EU) 2024/1760⁶ a zároveň zachovat politické cíle stanovené ve sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 nazvaném „Zelená dohoda pro Evropu“ a sdělení Komise ze dne 8. března 2018 nazvaném „Akční plán: financování udržitelného růstu“.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 ze dne 14. prosince 2022, kterou se mění nařízení (EU) č. 537/2014, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a směrnice 2013/34/EU, pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (Úř. věst. L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1760 ze dne 13. června 2024 o náležitě péči podniků v oblasti udržitelnosti a o změně směrnice (EU) 2019/1937 a nařízení (EU) 2023/2859 (Úř. věst. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

- (3) Vzhledem ke změně okruhu podniků, na které se vztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, by bylo nepřiměřené požadovat, aby se na auditorské společnosti, které chtějí provádět ověřování zpráv o udržitelnosti, vztahovaly požadavky na schválení, jež jsou rovnocenné požadavkům na auditorské společnosti, které provádějí audity účetní závěrky. Tyto požadavky na schválení se týkají fyzických osob, které provádějí práci jménem auditorské společnosti, většiny hlasovacích práv držených auditorskou společností a většiny členů správního nebo řídicího orgánu auditorské společnosti. Auditorské společnosti, které chtějí ověřovat zprávy o udržitelnosti, by měly pouze zajistit, aby určily alespoň jednoho klíčového partnera pro udržitelnost, který splňuje požadavky pro účely schválení a který je v dotčeném členském státě schválen jako statutární auditor.
- (4) Ustanovení čl. 26a odst. 1 směrnice 2006/43/ES vyžaduje, aby členské státy zajistily, aby statutární auditoři a auditorské společnosti ověřovali zprávy o udržitelnosti v souladu se standardy pro ověření s omezenou jistotou, jež má Komise přijmout do 1. října 2026. Podniky vyjádřily v souvislosti s prací, již provádějí poskytovatelé ověření, obavy a poukázaly na to, že při řešení konkrétních rizik a kritických problémů zjištěných v oblasti ověřování udržitelnosti je zapotřebí flexibilita. Komise by měla tyto obavy při práci na standardech pro ověření s omezenou jistotou zohlednit. Chybějící harmonizované standardy pro ověření přispívají k problémům, s nimiž se podniky potýkají, a proto je důležité, aby Komise přijala vhodný akt v přenesené pravomoci. Aby byl na vypracování těchto standardů pro ověření s omezenou jistotou poskytnut dostatek času, měla by být lhůta pro jejich přijetí odložena na 1. července 2027.

- (5) Ustanovení čl. 26a odst. 3 druhého pododstavce směrnice 2006/43/ES zmocňuje Komisi, aby do 1. října 2028 přijala standardy pro ověření s přiměřenou jistotou v návaznosti na posouzení proveditelnosti pro auditory a pro podniky. Aby se zabránilo zvýšení nákladů na ověření pro podniky, měl by být požadavek na přijetí standardů pro ověření s přiměřenou jistotou zrušen.

- (6) Článek 45 směrnice 2006/43/ES vyžaduje, aby příslušné orgány členského státu zaregistrovaly auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí, kteří vydávají zprávy o ověření informací o udržitelnosti subjektů ze třetích zemí, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu tohoto členského státu. Podmínky pro tuto registraci se týkají požadavků, jež má splňovat většina členů správního nebo řídicího orgánu auditorského subjektu ze třetí země, požadavků, jež má splňovat auditor ze třetí země, standardů pro ověření, jež mají být použity, a zveřejnění výroční zprávy o transparentnosti auditorským subjektem ze třetí země. Členské státy mají navíc zajistit, aby registrovaní auditoři a auditorské subjekty ze třetích zemí podléhaly jejich systémům dohledu, systémům zajištění kvality a systémům vyšetřování a sankcí. Vzhledem k současnému mezinárodnímu prostředí, pokud jde o regulaci zpráv o udržitelnosti a jejich ověřování, a vzhledem k tomu, že registrace je nezbytná, mají-li být tyto zprávy o ověření platné v rámci Unie, bylo by nepřiměřené požadovat, aby byly tyto podmínky registrace splněny v prvních letech uplatňování režimu ověřování udržitelnosti. Dohled nad registrovanými auditory a auditorskými subjekty ze třetích zemí nadto závisí na existenci rozhodnutí o rovnocennosti nebo přiměřenosti. Z tohoto důvodu by se měly pro auditory a auditorské subjekty ze třetích zemí, kteří vydávají zprávy o ověření informací o udržitelnosti subjektů ze třetích zemí, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu členského státu, zavést na přechodné období zjednodušené podmínky pro registraci a výjimka z dohledu. Zjednodušená registrace by měla být možná pod podmínkou, že jsou příslušným orgánům dotčeného členského státu poskytnuty určité informace. Pokud tyto informace poskytnuty nejsou, měly by příslušné orgány registraci zamítnout.

- (7) Ustanovení čl. 19a odst. 1 směrnice 2013/34/EU vyžaduje, aby velké podniky a malé a střední podniky, vyjma mikropodniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, vypracovávaly a zveřejňovaly zprávy o udržitelnosti na individuální úrovni. Ve zprávě nazvané „Budoucnost evropské konkurenceschopnosti“ byl rámec pro podávání zpráv o udržitelnosti označen za „jeden z významných zdrojů regulační zátěže“ a zpráva v této souvislosti uzavírá, že je „třeba lépe uvážit, jak velkých společností se má regulace týkat“. Aby se snížila zátěž podniků spojená s podáváním zpráv a aby bylo cílů v oblasti podávání zpráv dosaženo přiměřenějším způsobem, měla by být povinnost vypracovávat a zveřejňovat zprávy o udržitelnosti na individuální úrovni omezena na podniky s čistým obratem překračujícím 450 000 000 EUR a průměrným počtem více než 1 000 zaměstnanců během účetního období ve smyslu vnitrostátních předpisů provádějících směrnici 2013/34/EU. Tato lépe zacílená působnost, která by se měla uplatňovat i ve vztahu ke skupinám a emitentům, zajistí, aby byla zátěž spojená s povinným podáváním zpráv o udržitelnosti omezena na největší podniky, skupiny a emitenty. Činnost těchto podniků, skupin a emitentů má z environmentálního, sociálního a správního hlediska největší důsledky. Současně jsou tyto podniky, skupiny a emitenti schopni náklady spojené s podáváním zpráv o environmentálních, sociálních a správních aspektech absorbovat. Podniky, skupiny a emitenti, kteří stanovené prahové hodnoty nedosahují, mohou podávat zprávy o udržitelnosti dobrovolně, což je možnost, kterou významně usnadňují nové standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití, jež zavádí tato směrnice.

- (8) Ustanovení čl. 1 odst. 3 směrnice 2013/34/EU stanoví, že požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené v uvedené směrnici se vztahují na pojišťovny a úvěrové instituce, které jsou velkými podniky nebo malými a středními podniky, vyjma mikropodniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, bez ohledu na jejich právní formu. Vzhledem k tomu, že tato směrnice omezuje oblast působnosti podávání individuálních zpráv o udržitelnosti, mělo by se toto omezení působnosti vztahovat rovněž na pojišťovny a úvěrové instituce.
- (9) Pro účely zajištění soudržnosti mezi právními předpisy v oblasti udržitelného financování je důležité zvážit, zda nemají být požadavky kladené na finanční sektor, týkající se environmentálních, sociálních a správních aspektů nebo udržitelnosti, k nimž patří odvětvové právní předpisy v oblasti finančních služeb, očekávání evropských orgánů dohledu a očekávání v oblasti dohledu na vnitrostátní úrovni formulovány nebo upraveny způsobem, který zajistí soulad s povinnostmi týkajícími se podávání zpráv o udržitelnosti stanovenými ve směrnici 2013/34/EU. Zachování soudržnosti, a to i pokud jde o podniky mimo oblast působnosti článků 19a a 29a směrnice 2013/34/EU, bude vyžadovat důkladnou pozornost a může si vyžádat opatření ze strany Evropského parlamentu, Rady, Komise a evropských orgánů dohledu.

- (10) Ačkoli je Evropský nástroj finanční stability (EFSF), zřízený rámcovou dohodou o EFSF, vyňat z režimu podávání zpráv o udržitelnosti stanoveného ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES⁷ v souladu s článkem 8 uvedené směrnice, vztahují se na něj požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené ve směrnici 2013/34/EU. EFSF je sice velký podnik zřízený v právní formě uvedené ve zmíněné směrnici, ale jeho mandát, totiž chránit finanční stabilitu v Unii poskytováním dočasné finanční pomoci členským státům, jejichž měnou je euro, se do značné míry podobá mandátu Evropského mechanismu stability (ESM). Na ESM se však požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti nevztahují. Aby se proto s EFSF zacházelo stejně jako s ESM, pokud jde o podávání zpráv o udržitelnosti, a pro účely zajištění souladu s režimem výjimek stanoveným směrnicí 2004/109/ES, měl by být EFSF vyňat z režimu podávání zpráv o udržitelnosti, který je stanoven ve směrnici 2013/34/EU.

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

- (11) Ustanovení čl. 19 odst. 1 čtvrtého pododstavce směrnice 2013/34/EU vyžaduje, aby velké podniky a malé a střední podniky, vyjma mikropodniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, totiž podniky, na které se vztahuje povinné podávání zpráv o udržitelnosti, uváděly informace o klíčových nehmotných zdrojích a jejich úloze v obchodním modelu podniku a při tvorbě hodnoty. Aby byl zajištěn soulad s novou oblastí působnosti a aby bylo dosaženo cílů tohoto podávání zpráv přiměřenějším způsobem, měl by se tento požadavek vztahovat pouze na podniky s čistým obrátem překračujícím 450 000 000 EUR a průměrným počtem více než 1 000 zaměstnanců během účetního období.

- (12) Ustanovení čl. 19a odst. 3 směrnice 2013/34/EU vyžaduje, aby podniky vykazovaly informace o své vlastní provozní činnosti a o svém hodnotovém řetězci. Existují důkazy o tom, že bez ohledu na stávající omezení stanovená v uvedené směrnici dostávají podniky v hodnotovém řetězci, včetně malých a středních podniků, od podniků podávajících zprávu nepřiměřené žádosti o informace. Je proto nezbytné zavést opatření na ochranu podniků v hodnotovém řetězci, které nepřekračují průměrný počet více než 1000 zaměstnanců během předchozího účetního období, a omezit tak zátěž kladenou na tyto podniky (dále jen „chráněné podniky“). Podniky podávající zprávu by měly mít možnost vycházet pro účely určení velikosti podniků v jejich hodnotovém řetězci z vlastního prohlášení, jež dotčené podniky vydají. Žádné další ověření ze strany podniku podávajícího zprávu by nemělo být nutné. Podnik podávající zprávu by se však neměl spoléhat na údaj o velikosti ve vlastním prohlášení, když ví, že je tento údaj zjevně nesprávný, nebo když lze důvodně předpokládat, že to ví. Pokud se podniky podávající zprávu snaží získat informace o svém hodnotovém řetězci, mělo by jim být zakázáno, aby požadovaly od chráněných podniků informace přesahující určité limity. Tyto limity by měly odrážet limity stanovené ve standardech pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití, které má přijmout Komise. Současně by chráněné podniky v hodnotovém řetězci podniků podávajících zprávu měly mít zákonné právo poskytnutí informací přesahujících tyto limity odmítnout. Aby byla zajištěna účinnost tohoto práva a aby nebyly menší podniky zatěžovány proaktivním posuzováním toho, zda se toto právo uplatní, měly by mít podniky podávající zprávu, které se rozhodnou požadovat informace přesahující tyto limity, povinnost zajistit, aby byly chráněné podniky informovány o tom, jaké dodatečné informace jsou požadovány, a o tom, že mají zákonné právo odmítnout tyto informace poskytnout.

Aby byla zajištěna proporcionalita, měla by být působnost tohoto „stropu hodnotového řetězce“ následujícími způsoby omezena. Zprvé by nemělo být zakázáno dobrovolné sdílení informací, mimo jiné informací, jež jsou mezi podniky v daném odvětví běžně sdílány. Zadruhé by neměla být dotčena žádná případná smluvní povinnost nebo povinnost vyplývající z unijního nebo vnitrostátního práva poskytnout informace, které nepřesahují rámec informací uvedených v dobrovolném standardu. Zatřetí by se strop hodnotového řetězce měl vztahovat pouze na shromažďování informací pro účely podávání zpráv o udržitelnosti, jak vyžaduje směrnice 2013/34/EU. Neměly by jím být dotčeny požadavky Unie na provádění postupu náležité péče ani shromažďování informací pro jakýkoli jiný účel, například pro řízení rizik podniku podávajícího zprávu. Podniky, které podávají zprávy v souladu s těmito omezeními, by se měly považovat za podniky, které dodržují povinnost podávat informace o hodnotovém řetězci, jak vyžaduje směrnice 2013/34/EU. Je důležité, aby podniky podávající zprávu požadovaly informace od podniků ve svém hodnotovém řetězci pouze v nezbytném rozsahu. Zejména je důležité, aby požadovaly méně informací, než je uvedeno ve standardech určených pro dobrovolné použití, pokud všechny informace uvedené v těchto standardech nepotřebují. Poskytovatelé ověření by měli při vypracovávání vyjádření závěru o ověření respektovat ochranu poskytovanou podnikům v hodnotovém řetězci. Navíc vzhledem k tomu, že všechny nezbytné informace by nemusely být od podniků v hodnotovém řetězci vždy k dispozici, měl by mít podnik podávající zprávu možnost splnit požadavky na podávání informací o hodnotovém řetězci tím, že použije informace přímo získané od podniků ve svém hodnotovém řetězci nebo případně odhady těchto informací.

- (13) Vzhledem ke změně řady dat použitelnosti stanovených ve směrnici (EU) 2022/2464 by měla být změněna směrnice 2013/34/EU s cílem zjednodušit tříleté přechodné období a vyjasnit, že začíná běžet okamžikem, kdy podniku vznikne povinnost podávat zprávy o udržitelnosti v souladu se směrnicemi 2013/34/EU a (EU) 2022/2464.

- (14) Za určitých okolností by mělo být, s výhradou ověření, podnikům povoleno, aby při uplatňování požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti určité informace vynechaly. Tyto okolnosti by měly být rozpracovány a vyjasněny. Zaprvé by v některých případech mohlo uvedení informací o udržitelnosti vážně poškodit obchodní postavení podniku. V takových případech by mělo být podniku umožněno tyto informace vynechat, pokud jsou splněny zvláštní podmínky pro jejich vynechání, které zajistí, aby tyto případy zůstaly výjimečné a aby byly odpovídajícím způsobem chráněny i zájmy uživatelů vykazovaných informací o udržitelnosti. Vážné poškození obchodního postavení podniku podávajícího zprávu v této souvislosti nepředstavuje skutečnost, že podniky ze třetích zemí nejsou povinny podávat stejné informace. Zadruhé by podniky měly mít možnost vynechat informace, jež představují duševní kapitál, duševní vlastnictví, know-how, technologické informace nebo výsledky inovací, které lze považovat za obchodní tajemství ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943⁸. Zatřetí by podniky měly mít možnost vynechat utajované informace. Za poslední by mohly existovat informace, které by měly být považovány za důvěrné z důvodů, které nesouvisejí s poškozením obchodního postavení, obchodním tajemstvím nebo utajením. Podniky by zejména měly mít možnost vynechat informace, které mají být chráněny před neoprávněným přístupem nebo vyzrazením podle jiných právních aktů Unie nebo vnitrostátního práva. Nadto by požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti neměly podnikům ukládat povinnost uvádět informace, které by poškodily soukromí fyzických osob nebo bezpečnost fyzických nebo právnických osob. To je v současné geopolitické situaci obzvláště důležité. Možnost odepřít poskytnout citlivé informace, jejichž vyzrazení by mohlo ohrozit jejich vlastní bezpečnost nebo bezpečnost jiných právnických osob, včetně členských států, potřebují zejména podniky působící v oblasti obrany.

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).

- (15) Ustanovení čl. 29c odst. 1 směrnice 2013/34/EU zmocňuje Komisi k přijetí standardů pro omezené podávání zpráv o udržitelnosti, kterými upřesní informace, které mají být vykazovány malými a středními podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu Unie, malými a nepříliš složitými institucemi, kaptivními pojišťovnami a kaptivními zajišťovnami, které uplatňují výjimku a poskytují omezené zprávy o udržitelnosti podle čl. 19a odst. 6 uvedené směrnice. Jelikož tato směrnice vyjímá malé a střední podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, z podávání zpráv o udržitelnosti, zmocnění Komise k přijetí aktů v přenesené pravomoci za účelem stanovení standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro tyto malé a střední podniky by mělo být zrušeno. Odkazy na článek 29c směrnice 2013/34/EU by proto měly být v uvedené směrnici zrušeny.
- (16) Podle čl. 19a odst. 7 směrnice 2013/34/EU se mohou malé a střední podniky, vyjma mikropodniků, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii rozhodnout, že během prvních dvou let použitelnosti režimu podávání zpráv o udržitelnosti tyto zprávy poskytovat nebudou. Jelikož tato směrnice vyjímá malé a střední podniky z režimu podávání zpráv o udržitelnosti, ustanovení umožňující dvouletou odchylku od tohoto režimu by mělo být zrušeno.

- (17) Ustanovení čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU vyžaduje, aby mateřské podniky skupin určité velikosti vypracovávaly a zveřejňovaly zprávy o udržitelnosti na konsolidované úrovni. V případě finančních holdingových podniků je nicméně vhodné zvýšit flexibilitu. Zejména v případech, kdy skupina této velikosti existuje pouze z důvodu různorodých investic finančního holdingového podniku, mohlo by konsolidované podávání zpráv představovat praktické obtíže a zátěž a pro jiné účastníky trhu mít omezené využití. Finanční holdingové podniky, které jsou mateřskými podniky těchto skupin, by proto měly mít možnost se rozhodnout, zda budou konsolidované informace o udržitelnosti podávat, nebo zda je vynechají. Tuto možnost je zapotřebí s ohledem na její cíl přísně omezit. Měla by se uplatňovat pouze tehdy, když mateřský podnik splňuje definici finančního holdingového podniku, včetně povinnosti nezapojovat se přímo ani nepřímo do řízení dceřiných podniků, aniž jsou dotčena jeho práva akcionáře. K těmto právům patří právo hlasovat na valných hromadách akcionářů, jež by se mohlo v závislosti na vnitrostátních pravidlech práva obchodních společností týkat mimo jiné jmenování členů řídicích, správních a dozorčích orgánů podniků, v nichž drží podíl, s cílem zajistit řádný dohled nad těmito investicemi a jejich ochranu. Vedle toho by finanční holdingové podniky měly mít uvedenou možnost pouze tehdy, když drží podíly v podnicích, jejichž obchodní modely a operace jsou vzájemně nezávislé. To vylučuje případy, kdy jsou dceřiné společnosti finančního holdingového podniku prostřednictvím svých obchodních činností úzce propojeny, například když činnost jednoho dceřiného podniku umožňuje nebo přímo podporuje činnost jiného dceřiného podniku. Touto možností by neměly být dotčeny žádné povinnosti týkající se podávání zpráv, které by se mohly vztahovat na jiné podniky ve skupině, například pokud podnik ve skupině sám spadá do působnosti článků 19a nebo 29a směrnice 2013/34/EU.

- (18) Směrnice (EU) 2022/2464 vyžaduje, aby určité podniky podávaly zprávy o udržitelnosti v souladu s povinnými evropskými standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti (ESRS). První soubor těchto standardů přijala Komise v červenci 2023. V zájmu rychlého zjednodušení a zefektivnění podávání zpráv o udržitelnosti přijme Komise do šesti měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost akt v přenesené pravomoci s cílem revidovat první soubor ESRS a tyto standardy podstatným způsobem reformovat: i) odstraněním datových bodů, které se u obecného podávání zpráv o udržitelnosti považují za nejméně důležité; ii) co největším upřednostněním kvantitativních datových bodů před slovním textem; iii) dalším rozlišováním mezi povinnými a dobrovolnými datovými body; iv) poskytnutím jasných pokynů, jak uplatňovat zásadu významnosti, aby podniky měly povinnost podávat pouze významné informace a aby se snížilo riziko, že poskytovatelé ověřovacích služeb budou podniky neúmyslně vybízet, aby podávaly informace, které nejsou nezbytné, nebo budou na proces posuzování významnosti věnovat nadměrné zdroje; v) zlepšením souladu s dalšími právními předpisy Unie, včetně právních předpisů v oblasti finančních služeb, a vi) co největším zohledněním interoperability s globálními standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Revize vyjasní ustanovení, jež se považují za nejasná a zjednoduší strukturu a prezentaci standardů. Zajistí rovněž provedení jakýchkoli dalších změn, jež by mohly být považovány za nezbytné po zkušenostech s uplatňováním prvního souboru ESRS. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti by rovněž měly přihlížet k potížím, jimž by mohly podniky čelit při získávání informací od subjektů ve svém hodnotovém řetězci, zejména od těch, na které se nevztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, a od dodavatelů na rozvíjejících se trzích a v rozvíjejících se ekonomikách.

- (19) Pokud se složení skupiny během účetního období změní v důsledku akvizice nebo fúze podniků, mohla by si začlenění těchto podniků do procesu podávání zpráv o udržitelnosti za stejné účetní období vyžádat dodatečný čas a přinést administrativní problémy. Je proto vhodné umožnit mateřskému podniku, na nějž se vztahují požadavky na podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, aby podávání zpráv o udržitelnosti pro tyto nově nabyté nebo sloučené podniky odložil na následující účetní období. Nepřiměřený by byl také požadavek, aby mateřský podnik, na nějž se vztahují konsolidované požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, poskytoval za nějaké účetní období informace o udržitelnosti týkající se podniku, který během tohoto účetního období skupinu opustil. Takovému mateřskému podniku je proto vhodné umožnit, aby informace o udržitelnosti týkající se podniku, který skupinu podniků opustil, do konsolidované zprávy vedení podniku za dané účetní období nezahrnul. Vzhledem k tomu, že by některé události, jež ovlivňují podniky, které byly nabyty nebo sloučeny nebo které opustily skupinu, mohly mít přesto vliv na dopady, rizika nebo příležitosti skupiny spojené s otázkami udržitelnosti, je vhodné požadovat, aby mateřský podnik, který se rozhodne informace o udržitelnosti týkající se těchto podniků za určité účetní období neposkytnout, uvedl tyto významné události ve své konsolidované zprávě vedení podniku.

- (20) Ustanovení čl. 29b odst. 1 třetího pododstavce směrnice 2013/34/EU zmocňuje Komisi k přijetí odvětvových standardů pro podávání zpráv prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci, přičemž první soubor těchto standardů má být přijat do 30. června 2026. Aby se zabránilo zvýšení počtu předepsaných datových bodů, které podniky musí vykazovat, mělo by být toto zmocnění zrušeno. V závislosti na poptávce podniků, na které se vztahují požadavky stanovené ve směrnici 2013/34/EU na podávání zpráv o udržitelnosti, by Komise mohla podniky podpořit tím, že pro jednotlivá odvětví poskytne pokyny, které ilustrují a usnadňují uplatňování ESRS v daném odvětví, mimo jiné pokyny k provádění posouzení dvojí významnosti zaměřené na identifikaci otázek udržitelnosti, které budou u typického podniku působícího v tomto odvětví pravděpodobně významné. Veškeré takové pokyny by měly vycházet z konzultací s příslušnými zúčastněnými stranami. V náležitých případech by mohly být zohledněny příslušné mezinárodní standardy.

- (21) Ustanovení čl. 29b odst. 4 směrnice 2013/34/EU vyžaduje, aby standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti nestanovily zveřejňování informací, které by po podnicích vyžadovaly, aby od malých a středních podniků v jejich hodnotovém řetězci získaly jakékoli informace, které přesahují rámec informací, jež mají být zveřejněny podle standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii. Jelikož tato směrnice vyjímá malé a střední podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii, z režimu podávání zpráv o udržitelnosti, a s cílem snížit zátěž spojenou s podáváním zpráv v případě podniků v hodnotovém řetězci, které nejsou povinny podávat zprávy o udržitelnosti, by standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti neměly stanovit zveřejňování informací, které by po podnicích vyžadovaly, aby od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které mají během účetního období v průměru nejvýše 1 000 zaměstnanců, získaly jakékoli informace, které přesahují rámec informací, jež mají být zveřejněny podle standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití podniky, které nejsou povinny podávat zprávy o udržitelnosti.

(22) Komise by měla být zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci, kterým stanoví standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití ze strany chráněných podniků. Tyto standardy by měly být přiměřené a relevantní z hlediska kapacit a charakteristik těchto podniků a úměrné rozsahu a složitosti jejich činností. Pro použití těchto standardů by se měly mít možnost rozhodnout i jiné podniky, od nichž se podávání zpráv o udržitelnosti nevyžaduje. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití by měly používat zjednodušené formulace, zohledňovat zásadu „zelenou malým a středním podnikům“ a využívat modularitu, která při zveřejňování informací umožní flexibilitu a progresi. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití by měly v co největší míře zohledňovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009⁹. Je-li to možné, měly by tyto standardy rovněž specifikovat strukturu, která se má použít pro prezentaci těchto informací. Dokud Komise standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití nepřijme, podniky, které podávají zprávy o udržitelnosti dobrovolně, tak mohou činit v souladu s doporučením Komise (EU) 2025/1710¹⁰, které vychází z dobrovolného standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky vypracovaného skupinou EFRAG. Aby byla zajištěna kontinuita a proporcionalita, měly by standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití, které Komise přijme prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci, vycházet z uvedeného doporučení.

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj>).

¹⁰ Doporučení Komise (EU) 2025/1710 ze dne 30. července 2025 o dobrovolném standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky (Úř. věst. L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).

- (23) Aby se zajistilo, že standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití zůstanou v souladu s vývojem v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti, měla by Komise tyto standardy alespoň jednou za čtyři roky podrobit přezkumu. Při provádění tohoto přezkumu by Komise měla náležitě zohlednit vývoj v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti, jakož i to, zda uvedené standardy umožňují podnikům dosáhnout příslušných cílů, včetně: i) poskytování informací splňujících potřeby v oblasti údajů, jež mají podniky, které od svých dodavatelů požadují informace o udržitelnosti; ii) poskytování informací splňujících potřeby v oblasti údajů, jež mají finanční instituce a investoři, a tak usnadňujících podnikům přístup k financování; iii) lepšího řízení otázek udržitelnosti, případně včetně environmentálních a sociálních aspektů, jako je znečištění a zdraví a bezpečnost pracovníků, a to způsobem, který posiluje konkurenceschopnost a odolnost podniků, a iv) přispívání k udržitelnějšímu hospodářství podporujícím začlenění. Nejsou-li tyto cíle dosahovány, měla by Komise standardy odpovídajícím způsobem změnit.

- (24) Článek 29d směrnice 2013/34/EU vyžaduje, aby podniky, na něž se vztahují požadavky stanovené v člancích 19a a 29a uvedené směrnice, sestavovaly svou zprávu vedení podniku nebo případně konsolidovanou zprávu vedení podniku v jednotném elektronickém formátu pro podávání zpráv specifikovaném v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815¹¹ a aby značkovaly své zprávy o udržitelnosti, včetně informací povinně zveřejňovaných podle článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852¹², v souladu s elektronickým formátem pro podávání zpráv specifikovaném v uvedeném nařízení v přenesené pravomoci. V zájmu zajištění jasnosti pro podniky by mělo být stanoveno, že dokud nebudou prostřednictvím nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 tato pravidla pro značkování zpráv o udržitelnosti přijata, neměly by mít podniky povinnost své zprávy o udržitelnosti značkovat.

¹¹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv (Úř. věst. L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

- (25) Ustanovení čl. 33 odst. 1 směrnice 2013/34/EU stanoví, že členové správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku mají kolektivní povinnost zajistit, aby byly v souladu s požadavky uvedené směrnice sestaveny a zveřejněny určité dokumenty. Aby byla podnikům poskytnuta flexibilita a snížila se jejich zátěž spojená s podáváním zpráv, měly by mít členské státy možnost stanovit, že kolektivní odpovědnost členů správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku za dodržování požadavků uvedené směrnice, pokud jde o digitalizaci zprávy vedení podniku, je omezena na zveřejnění této zprávy v jednotném elektronickém formátu, včetně označování zprávy o udržitelnosti v ní obsažené.

- (26) Podle čl. 40a odst. 1 čtvrtého a pátého pododstavce směrnice 2013/34/EU mají určité dceřiné podniky, které se nacházejí v Unii, podniku ze třetí země, který v Unii vytváří čistý obrat překračující 150 000 000 EUR, nebo pokud takové dceřiné podniky neexistují, pobočky podniku ze třetí země v Unii, které vytváří čistý obrat přesahující 40 000 000 EUR, zveřejnit a zpřístupnit informace o udržitelnosti na úrovni skupiny, nebo případně na individuální úrovni, podniku ze třetí země. Aby se snížila zátěž podniků ze třetích zemí v podobném poměru, v jakém se snižuje zátěž podniků, na které se vztahují články 19a a 29a uvedené směrnice, měla by být prahová hodnota čistého obratu pro podnik ze třetí země zvýšena ze 150 000 000 EUR na 450 000 000 EUR. Mimo to by z důvodu snížení zátěže měla být rovněž upravena velikost dceřiných podniků a poboček podniků ze třetích zemí, aby spadaly do oblasti působnosti směrnice 2013/34/EU, pokud jde o podávání zpráv o udržitelnosti. Prahová hodnota čistého obratu dceřiného podniku a pobočky podniku ze třetí země by měla být stanovena na 200 000 000 EUR. Požadavky na podávání zpráv pro dceřiný podnik nebo pobočku podniku ze třetí země podle článku 40a se liší od požadavků na podávání zpráv pro podniky podle článků 19a a 29a. Dceřiný podnik nebo pobočka podniku ze třetí země, na něž se vztahuje článek 40a, jsou pouze povinny zveřejnit a zpřístupnit zprávu o udržitelnosti poskytnutou podnikem ze třetí země, zatímco podniky, na něž se vztahují články 19a a 29a, musí podat zprávu samy za sebe. Při určování, na které dceřiné podniky či pobočky se mají vztahovat požadavky na podávání zpráv podle článku 40a a na které podniky se mají vztahovat požadavky na podávání zpráv podle článků 19a a 29a, proto není nutné uplatňovat stejné prahové hodnoty. V zájmu zajištění rovných podmínek by navíc mělo být umožněno mateřským podnikům ze třetích zemí, které jsou finančními holdingovými podniky a jejichž dceřiné podniky mají na sobě nezávislé obchodní modely a provozní činnosti, aby zprávu o udržitelnosti v souladu s článkem 40a nezveřejňovaly ani nezpřístupňovaly.

- (27) Aby se zajistilo, že podniky budou mít přístup k praktickým informacím o uplatňování povinných a dobrovolných standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti stanovených ve směrnici 2013/34/EU, a aby se zmírnila zátěž spojená s uplatňováním těchto standardů, měla by Komise zřídit specializovaný online portál. Tento specializovaný online portál by měl poskytovat přístup k informacím, pokynům a podpoře týkajícím se těchto standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, včetně příslušných šablon. Specializovaný online portál by měl být propojen s online podpůrnými opatřeními poskytovanými členskými státy, pokud existují, aby bylo možné zohlednit vnitrostátní kontext.
- (28) Komise by měla v zájmu snížení administrativní zátěže vyplývající z dodržování požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti, které v případě podniků znamená zejména shromažďování, zpracování a vzájemné sdílení údajů, předložit zprávu o iniciativách, které podnikům umožňují shromažďovat, zpracovávat a vyměňovat si údaje bezpečným, plynulým a automatizovaným způsobem. Její součástí by mělo být poskytování harmonizovaných, standardizovaných a strukturovaných digitálních datových formátů umožňujících efektivní sdílení údajů o činnosti mezi podniky, jako jsou elektronické faktury nebo digitální zprávy VSME, stanovení minimálních technických požadavků na digitální systémy používané pro správu a hlášení údajů o udržitelnosti, aby byla zajištěna interoperabilita, zajištění přístupu k důvěryhodným a kvalifikovaným údajům a zajištění možnosti sdílet údaje prostřednictvím otevřené a společné infrastruktury Unie pro výměnu údajů.

- (29) Aby mohla být prováděna úprava prahových hodnot čistého obrátu podniků, na které se mají vztahovat požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, neboť inflace postupně sníží jejich reálnou hodnotu, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹³. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (30) V čl. 5 odst. 2 prvním pododstavci směrnice (EU) 2022/2464 jsou stanovena data, od nichž mají členské státy uplatňovat požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené ve směrnici 2013/34/EU, přičemž tato data se liší v závislosti na velikosti dotčeného podniku. Vzhledem k tomu, že požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti by se mají vztahovat pouze na podniky s čistým obrátem překračujícím 450 000 000 EUR a průměrným počtem více než 1 000 zaměstnanců během účetního období, případně na úrovni skupiny, měla by být upravena kritéria pro určení dat použitelnosti a odstraněn odkaz na malé a střední podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii.

¹³ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

(31) V souvislosti s omezením okruhu podniků, na které se vztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, je důležité zajistit právní jistotu, zejména pokud jde o osobní působnost příslušných ustanovení v každém okamžiku. Ustanovení čl. 5 odst. 2 prvního pododstavce písm. a) směrnice (EU) 2022/2464 týkající se prvního okruhu podniků, na něž se vztahuje uvedená směrnice, by proto mělo být změněno tak, aby se jeho použitelnost omezila na tři účetní období počínaje 1. lednem 2024. Pro účetní období začínající dnem 1. ledna 2027 nebo později by se měl použít čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. b) směrnice (EU) 2022/2464 týkající se druhého okruhu podniků, na něž se vztahuje uvedená směrnice. Podniky, které spadají pod ustanovení čl. 5 odst. 2 prvního pododstavce písm. a) uvedené směrnice, avšak nespádají pod písmeno b) uvedené směrnice ve znění této směrnice, tedy nebudou spadat do působnosti této směrnice od účetních období začínajících dne 1. ledna 2027 nebo později. V zájmu co nejrychlejšího snížení zátěže by však členské státy měly mít možnost osvobodit tyto podniky od povinnosti podávat zprávy, pokud jde o účetní období začínající mezi 1. lednem 2025 a 31. prosincem 2026. Členské státy jsou povinny provést tuto odchylku způsobem, který zajistí, že bude dodržena zásada právní jistoty.

- (32) V čl. 5 odst. 2 třetím pododstavci směrnice (EU) 2022/2464 jsou stanovena data, od nichž mají členské státy uplatňovat požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené ve směrnici 2004/109/ES, přičemž tato data se liší v závislosti na velikosti dotčeného emitenta. Vzhledem k tomu, že požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti by se mají vztahovat pouze na podniky s čistým obratem překračujícím 450 000 000 EUR a průměrným počtem více než 1 000 zaměstnanců během účetního období, případně na úrovni skupiny, měla by být upravena kritéria pro určení dat použitelnosti a odstraněn odkaz na malé a střední podniky, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii.

- (33) V souvislosti s omezením okruhu emitentů, na které se vztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, je důležité zajistit právní jistotu, zejména pokud jde o osobní působnost příslušných ustanovení v každém okamžiku. Ustanovení čl. 5 odst. 2 třetího pododstavce písm. a) směrnice (EU) 2022/2464 týkající se prvního okruhu emitentů, na něž se vztahuje uvedená směrnice, by proto mělo být změněno tak, aby se jeho použitelnost omezila na tři účetní období počínaje 1. lednem 2024. Pro účetní období začínající dne 1. ledna 2027 nebo později by se měl použít čl. 5 odst. 2 třetí pododstavec písm. b) směrnice (EU) 2022/2464 týkající se druhého okruhu emitentů, na něž se vztahuje uvedená směrnice. Emitenti, kteří spadají pod ustanovení čl. 5 odst. 2 třetího pododstavce písm. a) uvedené směrnice, avšak nespadají pod písmeno b) uvedeného ustanovení ve znění této směrnice, tedy nebudou spadat do působnosti této směrnice od účetních období začínajících dnem 1. ledna 2027 nebo později. V zájmu co nejrychlejšího snížení zátěže by však členské státy měly mít možnost osvobodit tyto emitenty od povinnosti podávat zprávy, pokud jde o účetní období začínající mezi 1. lednem 2025 a 31. prosincem 2026. Členské státy jsou povinny provést tuto odchylku způsobem, který zajistí, že bude dodržena zásada právní jistoty.

- (34) Vzhledem ke změně okruhu podniků, na které se vztahuje povinnost podávat zprávy o udržitelnosti, by mělo být upraveno ustanovení o přezkumu a vykazování obsažené ve směrnici (EU) 2022/2464. Aby se zajistilo splnění cíle Unie, jímž je umožnit zveřejňování dostatečných údajů o udržitelnosti podniků, měla by Komise posoudit vhodnost nové oblasti působnosti směrnice (EU) 2022/2464 ve znění této směrnice. Toto posouzení by mělo zejména vycházet z analýzy, která se na jedné straně zaměří na potřebu údajů o udržitelnosti pro mobilizaci soukromých investic na dosažení cílů Zelené dohody pro Evropu, a na druhé straně na vliv podávání zpráv o udržitelnosti na konkurenceschopnost podniků v Unii. Je rovněž důležité, aby přezkum přihlížel k vypracovaným osvědčeným postupům a ke skutečné úrovni připravenosti podniků podávat podle směrnice (EU) 2022/2464 zprávy o udržitelnosti. Za tímto účelem a s ohledem na zásadu proporcionality je při zvažování možného rozšíření oblasti působnosti důležité, aby Komise posoudila, zda toto rozšíření nevyvážit možností zavedení zjednodušeného režimu podávání zpráv.
- (35) Směrnice (EU) 2024/1760 nemá zakládat důvody pro snížení úrovně ochrany určitých práv a zájmů stanovených vnitrostátním právem nebo kolektivními smlouvami použitelnými v době přijetí uvedené směrnice. To by však nemělo členským státům bránit v tom, aby při provádění směrnice (EU) 2024/1760 neupravily vnitrostátní právní předpisy o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti použitelné v době jejího přijetí s cílem zvýšit nebo zajistit jejich soulad s uvedenou směrnicí, zejména pokud jde o jejich oblast působnosti.

- (36) Směrnice (EU) 2024/1760 si neklade za cíl poskytnout komplexní rámec v oblasti ochrany lidských práv nebo životního prostředí v kontextu provozu společností. Namísto toho je jejím cílem harmonizovat vnitrostátní právní předpisy týkající se obecných povinností náležité péče pro tyto společnosti a odpovědnosti v tomto ohledu, a tak zajistit, aby společnosti působící na vnitřním trhu přispívaly k udržitelnému rozvoji. Postupy náležité péče doplňují, nikoli nahrazují, specifické právní povinnosti, které přímo či nepřímo chrání lidská práva nebo životní prostředí. Mezi tyto specifické právní povinnosti patří mimo jiné právní předpisy v oblasti práce, pracovní doby a rovnosti, právní předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, včetně nakládání s nebezpečnými materiály, stavební normy a právní předpisy o územním plánování a právní předpisy upravující bezpečnost výrobků nebo potravin. Všechny tyto právní povinnosti spadají mimo oblast působnosti směrnice (EU) 2024/1760, pokud neobsahují obecné povinnosti náležité péče. V zájmu zvýšení právní jistoty a zajištění toho, aby nezbytná regulační svoboda zůstala výslovně zachována, by měla být směrnice (EU) 2024/1760 pozměněna tak, aby byly meze její oblasti působnosti dále vyjasněny.

(37) Směrnice (EU) 2024/1760 ukládá určitým společnostem rozsáhlé povinnosti náležitě péče. Z tohoto důvodu je její oblast působnosti omezena na obzvláště velké společnosti. Ve zprávě nazvané „Budoucnost evropské konkurenceschopnosti“ byl nicméně rámec týkající se náležitě péče označen za „jeden z významných zdrojů regulační zátěže“ a uvedená zpráva v této souvislosti vyvozuje, že je „třeba lépe uvážit, jak velkých společností se má regulace týkat“. Kromě toho může směrnice (EU) 2024/1760 nejlépe dosáhnout svých cílů s ohledem na ty největší společnosti, které mají největší vliv na svůj hodnotový řetězec, největší dopad na lidská práva a životní prostředí a největší zdroje na patřičné provádění náležitě péče. Ze všech těchto důvodů a v souladu s hlavním cílem, jímž je zjednodušení, by měla být oblast působnosti směrnice (EU) 2024/1760 omezena. Prahová hodnota pro obrat ve výši 450 000 000 EUR by měla být zvýšena na 1 500 000 000 EUR a prahová hodnota 1 000 zaměstnanců by měla být zvýšena na 5 000 zaměstnanců. Obdobně by měly být zvýšeny prahové hodnoty týkající se společností, které uzavřely franšizové nebo licenční dohody, na 75 000 000 EUR u licenčních poplatků a na 275 000 000 EUR u obratu.

- (38) Ustanovení čl. 4 odst. 1 směrnice (EU) 2024/1760 zakazuje členským státům, aby do svého vnitrostátního práva zavedly ustanovení v oblasti, na kterou se vztahuje uvedená směrnice, kterými se stanoví povinnosti náležité péče v oblasti lidských práv a životního prostředí, jež se odchyľují od povinností stanovených ve zvláštních ustanoveních uvedené směrnice. Aby se zajistilo, aby členské státy nepřekročily rámec uvedené směrnice, a zabránilo se vytvoření roztržitého regulačního prostředí, které by vedlo k právní nejistotě a zbytečné zátěži, měla by být ustanovení směrnice (EU) 2024/1760 týkající se plné harmonizace rozšířena o další ustanovení, která upravují hlavní aspekty procesu náležité péče. To zahrnuje zejména povinnost identifikace, povinnost přidělovat prioritu nepříznivým dopadům, povinnost řešit nepříznivé dopady, které byly nebo měly být identifikovány, povinnost stanovit postup při podávání stížností a mechanismus oznamování, povinnost monitorovat opatření náležité péče a povinnost podávat zprávy o záležitostech, na něž se uvedená směrnice vztahuje. Členské státy by zároveň měly mít možnost i nadále zavádět přísnější ustanovení týkající se jiných aspektů nebo ustanovení o náležité péči, která jsou konkrétnější, pokud jde o cíl nebo upravovanou oblast. To zahrnuje ustanovení vnitrostátních právních předpisů upravující konkrétní nepříznivé dopady nebo konkrétní odvětví činnosti, aby bylo dosaženo odlišné úrovně ochrany lidských, zaměstnaneckých a sociálních práv, životního prostředí nebo klimatu. Aby se zvýšila právní jistota a byla zajištěna nezbytná regulační svoboda, zejména pokud jde o vznikající specifická rizika, pro něž by mohly být povinnosti náležité péče důležité, mělo by být vyjasněno, že uvedená ustanovení zahrnují povinnosti náležité péče týkající se konkrétních výrobků, služeb nebo situací. Naopak mezi taková ustanovení nepatří vnitrostátní pravidla, která jdou nad rámec konkrétního cíle nebo oblasti, například tím, že upravují proces náležité péče obecně nebo náležitou péči v celém odvětví.

- (39) Článek 5 směrnice (EU) 2024/1760 ukládá členským státům povinnost zajistit, aby velké společnosti nad určitou velikost uplatňovaly náležitou péči v oblasti lidských práv a životního prostředí. Článek 8 uvedené směrnice vyžaduje, aby tyto společnosti přijaly vhodná opatření k identifikaci a posouzení nepříznivých dopadů s přihlédnutím k relevantním rizikovým faktorům. Společnosti by měly mít povinnost provést výhradně na základě přiměřeně dostupných informací orientační šetření (scoping exercise) s cílem identifikovat ve svém vlastním provozu, v provozu svých dceřiných společností, a pokud souvisí s jejich řetězcí činností, v provozu svých obchodních partnerů oblasti, v nichž se nepříznivé dopady pravděpodobně vyskytnou. Při provádění orientačního šetření nejsou společnosti povinny systematicky identifikovat nepříznivé dopady na úrovni jednotlivých subjektů, ale jsou spíše povinny prošetřit obecné oblasti. Společnosti by se při provádění orientačního šetření měly spoléhat výhradně na informace, které jim jsou přiměřeně dostupné, což zpravidla vylučuje vyžádání informací od obchodních partnerů. Při posuzování toho, které informace jim jsou přiměřeně dostupné, jsou však společnosti flexibilní.

- (40) Na základě výsledků orientačního šetření by společnosti měly mít povinnost provést hloubkové posouzení v oblastech, v nichž byly nepříznivé dopady identifikovány jako nejpravděpodobnější a nejzávažnější. Pokud nebyla identifikována žádná pravděpodobná a závažná rizika, neměly by být společnosti povinny požadovat od obchodních partnerů žádné informace. Cílem hloubkového posouzení by mělo být získání přesných a spolehlivých informací, zejména o povaze a rozsahu, příčinách, závažnosti a pravděpodobnosti identifikovaných nepříznivých dopadů, aby společnost případně mohla v souladu se směrnicí (EU) 2024/1760 seřadit identifikované skutečné a potenciální dopady dle priority a v souladu s uvedenou směrnicí přijmout vhodná opatření k jejich řešení. Aby byla společností poskytnuta další flexibilita, měla by mít společnost, pokud identifikovala nepříznivé dopady, které jsou stejně pravděpodobné nebo stejně závažné v několika oblastech, možnost upřednostnit posouzení nepříznivých dopadů, jimiž jsou dotčeni přímí obchodní partneři. Od společností se vyžaduje jen to, aby přijaly vhodná opatření k identifikaci nepříznivých dopadů. Nejsou tedy povinny identifikovat každý nepříznivý dopad ve svém provozu, v provozu svých dceřiných společností a v provozu svých obchodních partnerů. V některých případech by tato skutečnost mohla vést k tomu, že takový dopad nebude identifikován, a tudíž mu nebude zabráněno či nebude zmírněn, zastaven nebo minimalizován, přestože společnost splnila své povinnosti podle směrnice (EU) 2024/1760 v plném rozsahu. Z toho vyplývá, že společností by za takový dopad nebyly uloženy sankce podle uvedené směrnice.

- (41) Aby se omezilo přenášení zátěže na další společnosti, včetně malých a středních podniků a malých podniků se střední tržní kapitalizací, pokud jde o hloubkové posouzení obchodních partnerů, měly by společnosti, na něž se vztahuje směrnice (EU) 2024/1760, požadovat informace od obchodních partnerů pouze tehdy, pokud jsou tyto informace nezbytné. Je důležité, aby každá žádost byla cílená, důvodná a přiměřená. V případě obchodních partnerů s méně než 5 000 zaměstnanci by společnosti měly požadovat informace pouze v případě, že je nelze přiměřeně získat jinými prostředky, například z informací, které mají k dispozici, nebo z jiných zdrojů.
- (42) Ustanovení čl. 8 odst. 3 směrnice (EU) 2024/1760 vyžaduje, aby členské státy zajistily, aby pro účely identifikace a posouzení nepříznivých dopadů byly společnosti oprávněny využít vhodné zdroje, včetně nezávislých zpráv a informací shromážděných prostřednictvím mechanismu oznamování a postupu pro podávání stížností stanovených v uvedené směrnici. Aby se společnostem a příslušným obchodním partnerům snížila zátěž týkající se dodržování předpisů, mělo by být upřesněno, že vhodnými zdroji by mohla být i digitální řešení a odvětvové nebo vícestranné iniciativy. Společnosti by proto měly mít možnost získávat potřebné informace prostřednictvím odvětvových a vícestranných iniciativ, aby se zabránilo duplicitním žádostem. Společnosti však i nadále mohou získávat informace individuálně.

- (43) Vzhledem k tomu, že by nepříznivým dopadům měla být přidělena priorita podle jejich závažnosti a pravděpodobnosti a měly by být řešeny postupně, neměly by být společnosti uloženy sankce podle směrnice (EU) 2024/1760, pokud nelze všechny nepříznivé dopady, které identifikovala, řešit současně a v plném rozsahu.
- (44) Společnosti by se mohly ocitnout v situacích, kdy jejich výroba do značné míry závisí na vstupech od jednoho nebo více konkrétních dodavatelů. Zejména pokud jsou obchodní operace takového dodavatele spojeny se závažnými nepříznivými dopady, včetně dětské práce nebo významných škod na životním prostředí, a společnost k řešení těchto dopadů neúspěšně vyčerpala všechna opatření náležité péče, měla by tato společnost v krajním případě pozastavit daný obchodní vztah a současně dále spolupracovat s dodavatelem na řešení, přičemž by měla v rámci možností využívat jakéhokoli zvýšení vlivu, které z pozastavení vyplývá. Pozastavení by mělo být ukončeno, jakmile je nepříznivý dopad vyřešen.

- (45) Aby se snížila zátěž společností a zvýšila přiměřenost zapojení zúčastněných stran, měly by společnosti mít povinnost spolupracovat pouze s pracovníky, jejich zástupci včetně odborů a fyzickými osobami a komunitami, jejichž práva nebo zájmy jsou nebo by mohly být přímo dotčeny výrobky, službami a provozem společnosti, jejích dceřiných společností a obchodních partnerů, a pokud existuje spojení s konkrétní fází prováděného procesu náležitá péče. To zahrnuje fyzické osoby nebo komunity v sousedství závodů provozovaných obchodními partnery, jestliže jsou přímo zasaženy znečištěním, nebo původní obyvatelé, jejichž právo na půdu nebo zdroje je přímo ovlivněno tím, jak obchodní partner nabývá, rozvíjí nebo jinak využívá půdu, lesy nebo vody. Zapojení zúčastněných stran by navíc mělo být vyžadováno pouze u některých částí procesu náležitá péče, zejména ve fázi identifikace, pro účely vypracování plánů opatření a rozšířených plánů opatření a při navrhování nápravných opatření.
- (46) Aby se snížila administrativní zátěž společností, měla by Komise přijmout obecné pokyny pro náležitou péči do 26. července 2027. Současně s tím by se den použitelnosti směrnice (EU) 2024/1760 pro všechny společnosti měl odložit na 26. července 2029. Tento dvouletý interval by měl společnostem poskytnout dostatek času na to, aby při provádění opatření náležitá péče zohlednily praktické pokyny a osvědčené postupy obsažené v pokynech Komise.

- (47) Ustanovení směrnice (EU) 2024/1760 o transformačním plánu pro zmírňování změny klimatu se považují za nepřiměřená, a to zejména z důvodu administrativní zátěže pro společnosti a orgány dohledu, a mohla by vést k právní nejistotě. Tato ustanovení je nutné zrušit, aby se zjednodušily povinnosti a podpořilo cílenější a účinnější provádění uvedené směrnice.

- (48) Ustanovení čl. 27 odst. 1 směrnice (EU) 2024/1760 vyžaduje, aby členské státy stanovily účinné, přiměřené a odrazující sankce. Ustanovení čl. 27 odst. 2 uvedené směrnice vyžaduje, aby členské státy při rozhodování o tom, zda uložit sankce, a – jsou-li uloženy – případném určování jejich povahy a odpovídající úrovně náležitě zohlednily řadu faktorů, které určují závažnost porušení předpisů a polehčující nebo přitěžující okolnosti.
- Ustanovení čl. 27 odst. 4 uvedené směrnice vyžaduje, aby členské státy při ukládání peněžitých sankcí vycházely z čistého celosvětového obratu dotčené společnosti. Tento požadavek se však jeví jako zbytečný a mohl by být nesprávně vykládán v tom smyslu, že vyžaduje, aby peněžité sankce výhradně nebo převážně vycházely z čistého celosvětového obratu. Namísto toho jsou orgány dohledu v souladu s požadavkem, aby sankce byly účinné, přiměřené a odrazující, povinny náležitě zohlednit čistý celosvětový obrat - nebo v případě společností patřících do skupiny čistý konsolidovaný celosvětový obrat nejvyšší mateřské společnosti - spolu s řadou faktorů stanovených v čl. 27 odst. 2 uvedené směrnice. Požadavek zakládat peněžité sankce na čistém celosvětovém obratu by proto měl být zrušen. Naopak v zájmu zajištění rovných podmínek v celé Unii a v souladu s cílem harmonizace by členské státy měly mít povinnost stanovit jednotnou horní hranici peněžitých sankcí ve výši 3 % čistého celosvětového obratu. Uplatňování této horní hranice na společnosti patřící do skupin by mělo být vyjasněno. Komise by kromě toho za účelem zvýšení soudržnosti postupů prosazování práva v celé Unii měla ve spolupráci s členskými státy vypracovat pokyny, které orgánům dohledu pomohou při určování výše sankcí.

- (49) Aby byla lépe naplněna zásada subsidiarity, měl by být zrušen zvláštní celounijní režim odpovědnosti, který je v současné době stanoven ve směrnici (EU) 2024/1760. Zároveň by členské státy měly mít v rámci mezinárodního práva i práva Unie povinnost zajistit, aby oběti nepříznivých dopadů měly účinný přístup ke spravedlnosti, a zaručit jejich právo na účinnou právní ochranu, jak je zakotveno v čl. 2 odst. 3 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, článku 8 Všeobecné deklarace lidských práv, čl. 9 odst. 3 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie. Členské státy by proto měly zajistit, aby v případě, že je společnost shledána odpovědnou za nedodržení požadavků náležité péče stanovených ve směrnici (EU) 2024/1760 a toto nedodržení požadavků způsobilo škodu, měly oběti možnost získat odškodnění v plné výši. Toto odškodnění by mělo být poskytnuto v souladu se zásadami účinnosti a rovnocennosti. Vzhledem k rozdílným pravidlům a tradicím, které existují na vnitrostátní úrovni, pokud jde o povolování zástupných žalob, by zvláštní požadavek stanovený v tomto ohledu ve směrnici (EU) 2024/1760 měl být zrušen.

Zrušením tohoto požadavku není dotčeno jakékoli ustanovení platných vnitrostátních právních předpisů, které umožňuje odborové organizaci, nevládní organizaci na ochranu lidských práv nebo životního prostředí, jiné nevládní organizaci nebo vnitrostátní instituci na ochranu lidských práv podat žalobu k vymáhání práv údajně poškozené strany nebo podpořit takovou žalobu podanou přímo touto stranou. Kromě toho by měl být ze stejného důvodu zrušen požadavek, aby členské státy zajistily, aby pravidla odpovědnosti byla povinně uplatňována v případech, kdy právem rozhodným pro nároky za tímto účelem není vnitrostátní právo členského státu. Zrušením tohoto požadavku není omezena možnost členských států stanovit, že ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí směrnice (EU) 2024/1760, jsou imperativními ustanoveními podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007¹⁴ v případech, kdy právem rozhodným pro nároky za tímto účelem není vnitrostátní právo členského státu.

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/864/oj>).

- (50) Ustanovení čl. 36 odst. 1 směrnice (EU) 2024/1760 vyžaduje, aby Komise do 26. července 2026 předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu o nutnosti stanovit další požadavky náležitě péče v oblasti udržitelnosti přizpůsobené regulovaným finančním podnikům, pokud jde o poskytování finančních služeb a investičních činností, a o variantách takovýchto požadavků náležitě péče a jejich dopadech. Jelikož lhůta pro tento přezkum neopouští dostatek času na zohlednění zkušeností s nově zavedeným obecným rámcem náležitě péče, měla by být ustanovení směrnice (EU) 2024/1760 týkající se přezkumu a podávání zpráv změněna.
- (51) Lhůta pro provedení by měla být prodloužena o jeden rok a data, od nichž mají členské státy směrnici (EU) 2024/1760 používat, by měla být sjednocena pro všechny společnosti spadající do působnosti uvedené směrnice, aby měly společnosti více času připravit se na plnění požadavků uvedené směrnice. Kromě toho by mělo být změněno několik dalších dat v uvedené směrnici, aby odrážela tento odklad o jeden rok, jakož i odklad stanovený ve směrnici (EU) 2025/794.
- (52) Jelikož cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu či účinků opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(53) Směrnice 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 a (EU) 2024/1760 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1
Změny směrnice 2006/43/ES

Směrnice 2006/43/ES se mění takto:

1) V článku 3 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Příslušné orgány členských států mohou schválit jako auditorské společnosti výhradně subjekty, které splňují tyto podmínky:

- a) fyzické osoby, které provádějí povinné audity jménem auditorské společnosti, splňují alespoň podmínky pro povinný audit stanovené v článku 4, čl. 6 odst. 1, čl. 7 odst. 1, čl. 8 odst. 1 a 2, článku 9, čl. 10 odst. 1 prvním pododstavci a člancích 11 a 12 této směrnice a jsou schváleny jako statutární auditoři v dotyčném členském státě;

- b) většinu hlasovacích práv v subjektu drží auditorské společnosti, které byly schváleny v některém členském státě, nebo fyzické osoby, které splňují alespoň podmínky pro povinný audit stanovené v článku 4, čl. 6 odst. 1, čl. 7 odst. 1, čl. 8 odst. 1 a 2, článku 9, čl. 10 odst. 1 prvním pododstavci a člancích 11 a 12 této směrnice. Členské státy mohou stanovit, že tyto fyzické osoby musí být schváleny také v jiném členském státě. Členské státy mohou pro účely povinného auditu družstev, spořitelen a obdobných subjektů ve smyslu článku 45 směrnice 86/635/EHS nebo dceřiných společností či právních nástupců družstev, spořitelen nebo obdobných subjektů ve smyslu článku 45 směrnice 86/635/EHS stanovit v souvislosti s hlasovacími právy jiná zvláštní pravidla;
- c) většinu v rozsahu nejvýše 75 % členů správního nebo řídicího orgánu subjektu musí tvořit auditorské společnosti, které jsou schváleny v některém členském státě, nebo fyzické osoby, které splňují alespoň podmínky pro povinný audit stanovené v článku 4, čl. 6 odst. 1, čl. 7 odst. 1, čl. 8 odst. 1 a 2, článku 9, čl. 10 odst. 1 prvním pododstavci a člancích 11 a 12 této směrnice. Členské státy mohou stanovit, že tyto fyzické osoby musí být schváleny také v jiném členském státě. Nemá-li daný orgán více než dva členy, musí podmínky stanovené v tomto písmenu splňovat alespoň jeden z nich;

d) společnost musí splňovat podmínku stanovenou v článku 4.

Členské státy mohou stanovit dodatečné podmínky pouze ve vztahu k písmenu c).

Tyto podmínky musí být přiměřené sledovaným cílům a nesmějí překračovat rámec toho, co je nezbytně nutné.“

2) V čl. 24b odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud ověření zprávy o udržitelnosti provádí auditorská společnost, členské státy zajistí, aby tato auditorská společnost určila alespoň jednoho klíčového partnera pro udržitelnost, jenž musí splňovat alespoň podmínky stanovené v článku 4 a člancích 6 až 12 a být schválen jako statutární auditor v dotyčném členském státě. Tento klíčový partner pro udržitelnost může být klíčovým auditorským partnerem nebo jedním z nich. Auditorská společnost poskytne klíčovému partnerovi pro udržitelnost potřebné prostředky a pracovníky, kteří mají nezbytné pravomoci a schopnosti k řádnému vykonávání svých povinností.“

3) V článku 26a se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Komise do 1. července 2027 přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem doplnění této směrnice o standardy pro ověření s omezenou jistotou, které stanoví postupy, jež auditor či auditoři a auditorská společnost či společnosti uplatňují k vyvození svých závěrů týkajících se ověření zpráv o udržitelnosti, včetně plánování, posouzení rizik a reakce na rizika, a druhu závěrů, které mají být zahrnuty do zprávy o ověření zprávy o udržitelnosti nebo případně do zprávy auditora.

Komise přijme standardy pro ověření s omezenou jistotou uvedené v prvním pododstavci, přičemž zajistí, že tyto standardy:

- a) byly vypracovány patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem;
- b) přispívají k vysoké úrovni důvěryhodnosti a kvality ročních nebo konsolidovaných zpráv o udržitelnosti a
- c) odpovídají veřejnému zájmu Unie.“;

4) Článek 45 se mění takto:

a) v odstavci 5 druhém pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

- „a) většina členů správního nebo řídicího orgánu auditorského subjektu ze třetí země splňuje požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným v člancích 4 až 10 s výjimkou čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 3 a čl. 10 odst. 1 druhého pododstavce;“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5b) Členské státy nepoužijí odstavce 1 až 5a ve vztahu ke zprávám o ověření roční nebo konsolidované zprávy o udržitelnosti vydaným za účetní období počínající v období od 1. ledna 2025 do 31. prosince 2030 v případech, kdy dotčený auditor nebo auditorský subjekt ze třetí země poskytne příslušným orgánům členského státu:

- a) jméno/název a adresu příslušného auditora nebo auditorského subjektu ze třetí země a informace o jeho právní struktuře;
- b) prohlášení, že auditor ze třetí země, který zprávu o ověření podepsal, získal znalosti v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti a jejich ověřování, a informace o úrovni těchto znalostí;
- c) v případě, že je auditor nebo auditorský subjekt ze třetí země součástí sítě, popis této sítě;
- d) ověřovací standardy a požadavky týkající se nezávislosti, které byly uplatněny při ověřování dotčených zpráv o udržitelnosti;
- e) popis vnitřního systému řízení kvality auditorského subjektu ze třetí země, který zahrnuje ověřování zpráv o udržitelnosti, a

- f) údaj o tom, zda a kdy proběhl poslední přezkum zajištění kvality auditora nebo auditorského subjektu ze třetí země pro ověřovací zakázky týkající se udržitelnosti, a nezbytné informace o jeho výsledku.

Po obdržení informací uvedených v prvním pododstavci příslušné orgány členského státu zaregistrují dotčeného auditora nebo auditorský subjekt ze třetí země pro účely ověřování zpráv o udržitelnosti a zřetelně uvedou, že registrace byla provedena na základě přechodného režimu pro registrace stanoveného v prvním pododstavci. Pokud některou z informací uvedených v prvním pododstavci dotčený auditor nebo auditorský subjekt ze třetí země neposkytne, příslušné orgány členského státu jej nezaregistrují.“

- 5) V čl. 48a odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 26a odst. 3 je svěřena Komisi na dobu neurčitou.“

Článek 2
Změny směrnice 2013/34/EU

Směrnice 2013/34/EU se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) v odstavci 3 se uvozující část nahrazuje tímto:

„Koordinační opatření stanovená v člancích 19a, 29a, 29d, 30 a 33, v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa), čl. 34 odst. 2 a 3 a v článku 51 této směrnice se použijí také na právní a správní předpisy členských států, které se vztahují na níže uvedené podniky bez ohledu na jejich právní formu, jsou-li podniky, které k rozvahovému dni překračují čistý obrát 450 000 000 EUR a průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období:“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Koordinační opatření stanovená v člancích 19a, 29a a 29d se nevztahují na Evropský nástroj finanční stability (EFSF), zřízený rámcovou dohodou o EFSF, ani na finanční produkty uvedené v čl. 2 bodě 12 písm. b) a f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088*.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).“

2) V článku 3 se odstavec 13 nahrazuje tímto:

„13. Komise nejméně jednou za pět let přezkoumá prahové hodnoty uvedené v následujících ustanoveních s cílem přizpůsobit je vlivu inflace, a ve vhodných případech tyto hodnoty pozmění prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49, přičemž přihlédne k ukazatelům inflace, jak jsou zveřejňovány v *Úředním věstníku Evropské unie*:

- a) odstavce 1 až 7 tohoto článku;
- b) čl. 19 odst. 1 čtvrtý pododstavec, čl. 19a odst. 1 první pododstavec a čl. 29a odst. 1 první pododstavec a
- c) čl. 40a odst. 1 druhý, čtvrtý a pátý pododstavec.“

3) V čl. 19 odst. 1 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Podniky, které k rozvahovému dni překračují čistý obrat 450 000 000 EUR a průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, uvedou informace o klíčových nehmotných zdrojích a vysvětlí, jak obchodní model podniku zásadně závisí na těchto zdrojích a jak jsou tyto zdroje pro daný podnik zdrojem tvorby hodnoty.“;

4) Článek 19a se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Podniky, které k rozvahovému dni překračují čistý obrat 450 000 000 EUR a průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, zahrnou do zprávy vedení podniku informace potřebné k pochopení dopadů podniku na otázky udržitelnosti a informace potřebné k pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují vývoj podniku, jeho výkonnost a postavení.“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) za první pododstavec se vkládají nové pododstavce, které znějí:

„Pro účely třetího, čtvrtého a pátého pododstavce se rozumí:

- a) „podnikem podávajícím zprávu“ podnik, který je povinen podávat zprávy podle odstavce 1 tohoto článku;
- b) „chráněným podnikem“ podnik, který:
 - i) k rozvahovému dni nepřekračuje průměrný počet 1 000 zaměstnanců během předchozího účetního období a
 - ii) je v hodnotovém řetězci podniku podávajícího zprávu;
- c) „dobrovolnými standardy“ standardy pro dobrovolné použití podle článku 29ca.

Podniky podávající zprávu se mohou při určování, zda jsou chráněnými podniky, opírat o vlastní prohlášení podniků ve svém hodnotovém řetězci. Podniky podávající zprávu nejsou povinny přijímat opatření k ověření informací obsažených v tomto vlastním prohlášení. O vlastní prohlášení se však nesmí opírat v případě, kdy vědí, že je toto prohlášení zjevně nesprávné, nebo lze důvodně předpokládat, že to vědí.

Chráněné podniky mají právo v reakci na žádost o informace pro účely podávání zpráv o udržitelnosti, jak vyžaduje tato směrnice, odmítnout poskytnutí informací nad rámec informací stanovených v dobrovolných standardech. Dále platí, že:

- a) při uzavírání smluvních a jiných ujednání za účelem splnění požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti podle této směrnice podniky podávající zprávy nepožadují, aby chráněné podniky poskytovaly informace nad rámec informací stanovených v dobrovolných standardech;
- b) jakékoli smluvní ustanovení, které je v rozporu s písmenem a), není závazné, aniž by to však mělo vliv na závaznou povahu zbývajících ustanovení smlouvy;
- c) pokud podnik podávající zprávu požaduje od chráněných podniků přímo nebo nepřímo informace pro účely podávání zpráv o udržitelnosti, jak vyžaduje tato směrnice, a některé nebo všechny tyto informace přesahují rámec informací stanovených v dobrovolných standardech, musí tento podnik podávající zprávu zajistit, aby byly chráněné podniky informovány:
 - i) o tom, které informace přesahují rámec informací stanovených v dobrovolných standardech, a

- ii) o zákonném právu chráněných podniků odmítnout poskytnutí těchto informací;
- d) podniky podávající zprávu, které vykazují nezbytné informace o hodnotovém řetězci, aniž by vykazaly jakékoli informace od chráněných podniků, jež přesahují rámec informací stanovených v dobrovolných standardech, se považují za podniky, které splnily povinnost vykazovat informace o hodnotovém řetězci stanovené v prvním pododstavci.

Čtvrtým pododstavcem:

- a) nejsou dotčeny žádosti o informace pro jiné účely, než je podávání zpráv o udržitelnosti podle této směrnice, včetně žádostí za účelem splnění požadavků Unie na podniky, aby prováděly postup náležité péče, ani
- b) se podnikům v hodnotovém řetězci přímo ani nepřímo neukládá povinnost poskytovat informace o udržitelnosti.

Pokud v průběhu prvních tří let, kdy podnik podléhá požadavkům na podávání zpráv o udržitelnosti v souladu s odstavcem 1, nejsou k dispozici všechny nezbytné informace týkající se jeho hodnotového řetězce, objasní podnik úsilí, které vynaložil, aby získal nezbytné informace o svém hodnotovém řetězci, uvede důvody, proč nebylo možné získat všechny nezbytné informace, a vysvětlí své plány na získání všech nezbytných informací v budoucnu. Po uplynutí uvedeného tříletého přechodného období splní podnik požadavky na podávání informací o hodnotovém řetězci tím, že použije informace přímo získané od podniků ve svém hodnotovém řetězci nebo případně odhady těchto informací.“;

- ii) druhý pododstavec se zrušuje;
- iii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Při podávání informací uvedených v odstavcích 1 a 2 mohou podniky vynechat tyto informace:

- a) ve výjimečných případech informace, jejichž uvedení by vážně poškodilo obchodní postavení podniku, a to pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - i) toto vynechání nebrání spravedlivému a vyváženému pochopení vývoje, výkonnosti a postavení podniku nebo jeho hlavních rizik či hlavních dopadů,

- ii) podnik dospěl k závěru, že tyto informace nelze uvést způsobem, který by mu umožnil splnit cíle požadavku na zveřejňování informací, aniž by bylo vážně poškozeno jeho obchodní postavení, například na souhrnné úrovni,
 - iii) podnik uvede, že výjimku stanovenou v tomto pododstavci využil,
a
 - iv) podnik ke každému dalšímu dni podání zprávy znovu posoudí, zda je stále možné dané informace vynechat;
- b) informace představující duševní kapitál, duševní vlastnictví, know-how, technologické informace nebo výsledky inovací, které by byly považovány za obchodní tajemství ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943*, a to pokud jsou splněny obě tyto podmínky:
- i) podnik uvede, že výjimku stanovenou v tomto pododstavci využil,
a
 - ii) podnik ke každému dalšímu dni podání zprávy znovu posoudí, zda je stále možné dané informace vynechat;

- c) utajované informace ve smyslu čl. 2 bodu 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2418**, a to pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - i) podnik uvede, že výjimku stanovenou v tomto podstavci využil, a
 - ii) podnik ke každému dalšímu dni podání zprávy znovu posoudí, zda je stále možné dané informace vynechat;

- d) další informace, které mají být chráněny před neoprávněným přístupem nebo vyzrazením z důvodu povinností stanovených v jiných právních aktech Unie nebo vnitrostátním právu nebo za účelem zajištění soukromí či bezpečnosti fyzické či právnické osoby, a to pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - i) podnik uvede, že výjimku stanovenou v tomto pododstavci využil, a
 - ii) podnik ke každému dalšímu dni podání zprávy znovu posoudí, zda je stále možné dané informace vynechat.

-
- * Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj>).
 - ** Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2418 ze dne 18. října 2023, kterým se zřizuje nástroj na posílení evropského obranného průmyslu prostřednictvím kolaborativního zadávání veřejných zakázek (EDIRPA) (Úř. věst. L, 2023/2418, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2418/oj>).“;

c) odstavce 6 a 7 se zrušují;

d) odstavec 10 se nahrazuje tímto:

„10. Výjimka stanovená v odstavci 9 se vztahuje rovněž na subjekty veřejného zájmu, které podléhají požadavkům tohoto článku.“

5) Článek 29a se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Mateřské podniky skupiny, která k rozvahovému dni překračuje na konsolidovaném základě čistý obrat 450 000 000 EUR a průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, zahrnou do konsolidované zprávy vedení podniku informace nezbytné pro pochopení dopadů skupiny na otázky udržitelnosti a informace nezbytné pro pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují vývoj skupiny, její výkonnost a postavení.“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) za první pododstavec se vkládají nové pododstavce, které znějí:

„Pro účely třetího, čtvrtého a pátého pododstavce se rozumí:

- a) „podnikem podávajícím zprávu“ podnik, který je povinen podávat zprávy podle odstavce 1 tohoto článku;
- b) „chráněným podnikem podnik, který:
 - i) k rozvahovému dni nepřekračuje průměrný počet 1 000 zaměstnanců během předchozího účetního období; a
 - ii) je v hodnotovém řetězci podniku podávajícího zprávu;
- c) „dobrovolnými standardy“ standardy pro dobrovolné použití podle článku 29ca.

Podniky podávající zprávu se při určování toho, zda jsou chráněnými podniky, mohou opírat o vlastní prohlášení podniků ve svém hodnotovém řetězci.

Podniky podávající zprávu nejsou povinny přijímat opatření k ověření informací obsažených v tomto vlastním prohlášení. O vlastní prohlášení se však nesmí opírat v případě, kdy vědí, že je toto prohlášení zjevně nesprávné, nebo lze důvodně předpokládat, že to vědí.

Chráněné podniky mají právo v reakci na žádost o informace pro účely podávání zpráv o udržitelnosti, jak vyžaduje tato směrnice, odmítnout poskytnutí informací nad rámec informací stanovených v dobrovolných standardech. Dále platí, že:

- a) při uzavírání smluvních a jiných ujednání pro účely splnění požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti podle této směrnice podniky podávající zprávu od chráněných podniků nepožadují, aby poskytovaly informace nad rámec informací stanovených v dobrovolných standardech;
- b) jakékoli smluvní ustanovení, které je v rozporu s písmenem a), není závazné, aniž by to však mělo vliv na závaznou povahu zbývajících ustanovení smlouvy;
- c) pokud podnik podávající zprávu požaduje od chráněných podniků přímo nebo nepřímo informace pro účely podávání zpráv o udržitelnosti, jak to vyžaduje tato směrnice, a některé nebo všechny tyto informace přesahují rámec informací stanovených v dobrovolných standardech, musí tento podnik podávající zprávu zajistit, aby byly chráněné podniky informovány:
 - i) o tom, které informace přesahují rámec informací stanovených v dobrovolných standardech, a

- ii) o zákonném právu chráněných podniků odmítnout poskytnutí těchto informací;
- d) podniky podávající zprávu, které vykazují nezbytné informace o hodnotovém řetězci, aniž by vykazaly jakékoli informace od chráněných podniků, jež přesahují rámec informací stanovených v dobrovolných standardech, se považují za podniky, které splnily povinnost vykazovat informace o hodnotovém řetězci stanovené v prvním pododstavci.

Čtvrtým pododstavcem:

- a) nejsou dotčeny žádosti o informace pro jiné účely, než je podávání zpráv o udržitelnosti podle této směrnice, včetně žádostí pro účely splnění požadavků Unie na podniky, aby prováděly postup náležité péče, ani
- b) podnikům v hodnotovém řetězci přímo ani nepřímo neukládá povinnost poskytovat informace o udržitelnosti.

Pokud v průběhu prvních tří let, kdy mateřský podnik podléhá požadavkům na podávání zpráv o udržitelnosti v souladu s odstavcem 1, nejsou k dispozici všechny nezbytné informace týkající se jeho hodnotového řetězce, objasní mateřský podnik úsilí, které vynaložil, aby získal nezbytné informace o svém hodnotovém řetězci, uvede důvody, proč nebylo možné získat všechny nezbytné informace, a vysvětlí své plány na získání všech nezbytných informací v budoucnu. Po uplynutí uvedeného tříletého přechodného období splní mateřský podnik požadavky na podávání informací o hodnotovém řetězci tím, že použije informace přímo získané od podniků ve svém hodnotovém řetězci nebo případně odhady těchto informací.“;

- ii) druhý pododstavec se zrušuje;
- iii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Při podávání informací uvedených v odstavcích 1 a 2 mohou mateřské podniky vynechat tyto informace:

- a) ve výjimečných případech informace, jejichž uvedení by vážně poškodilo obchodní postavení skupiny, a to pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - i) toto vynechání nebrání spravedlivému a vyváženému pochopení vývoje, výkonnosti a postavení skupiny nebo jejích hlavních rizik či hlavních dopadů,

- ii) mateřský podnik dospěl k závěru, že tyto informace nelze uvést způsobem, který by mu umožnil splnit cíle požadavku na zveřejňování informací, aniž by bylo vážně poškozeno obchodní postavení skupiny, například na souhrnné úrovni,
 - iii) mateřský podnik uvede, že výjimku stanovenou v tomto pododstavci využil, a
 - iv) mateřský podnik ke každému dalšímu dni podání zprávy znovu posoudí, zda je stále možné dané informace vynechat;
- b) informace představující duševní kapitál, duševní vlastnictví, know-how, technologické informace nebo výsledky inovací, které by byly považovány za obchodní tajemství ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice (EU) 2016/943, a to pokud jsou splněny tyto podmínky:
- i) mateřský podnik uvede, že výjimku stanovenou v tomto pododstavci využil, a
 - ii) mateřský podnik ke každému dalšímu dni podání zprávy znovu posoudí, zda je stále možné dané informace vynechat;

- c) utajované informace ve smyslu čl. 2 bodu 7 nařízení (EU) 2023/2418, a to pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - i) mateřský podnik uvede, že výjimku stanovenou v tomto pododstavci využil, a
 - ii) mateřský podnik ke každému dalšímu dni podání zprávy znovu posoudí, zda je stále možné dané informace vynechat;

- d) další informace, které mají být chráněny před neoprávněným přístupem nebo vyzrazením z důvodu povinností stanovených v jiných právních aktech Unie nebo vnitrostátním právu nebo za účelem zajištění soukromí či bezpečnosti fyzické či právnické osoby, a to pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - i) mateřský podnik uvede, že výjimku stanovenou v tomto pododstavci využil, a
 - ii) mateřský podnik ke každému dalšímu dni podání zprávy znovu posoudí, zda je stále možné dané informace vynechat.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku, v případě, že se složení skupiny během účetního období změní v důsledku akvizic nebo fúzí podniků, může se mateřský podnik rozhodnout, že do konsolidované zprávy vedení podniku týkající se daného účetního období nezahrne informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které se týkají podniků dotčených akvizicí nebo fúzí.

Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se mateřský podnik může rozhodnout nezahrnout do konsolidované zprávy vedení podniku informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které se týkají jakéhokoli dceřiného podniku, který během účetního období skupinu opustí.

Mateřský podnik využívající možnosti uvedené v prvním nebo druhém pododstavci uvede každou významnou událost, která se dotkla dceřiného podniku během účetního období a měla vliv na dopady, rizika nebo příležitosti skupiny spojené s otázkami udržitelnosti.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„7a. Odchylně od odstavce 1 členské státy zajistí, aby se mateřské podniky, které jsou finančními holdingovými podniky s dceřinými podniky, jejichž obchodní modely a operace jsou vzájemně nezávislé, mohly rozhodnout, že do své konsolidované zprávy vedení podniku nezahrnou informace uvedené v odstavci 1.“;

e) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Výjimka stanovená v odstavci 8 se vztahuje rovněž na subjekty veřejného zájmu, na něž se vztahují požadavky tohoto článku.“

6) Článek 29b se mění takto:

- a) v odstavci 1 se třetí, čtvrtý a šestý pododstavec zrušují;
- b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti zajistí kvalitu vykazovaných informací tím, že vyžadují, aby informace byly srozumitelné, relevantní, ověřitelné, srovnatelné a aby byly věrně zobrazeny. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti nesmí podnikům ukládat nepřiměřenou administrativní ani finanční zátěž, a proto mimo jiné v nejvyšší možné míře zohlední práci vyvíjenou v rámci celosvětových iniciativ pro tvorbu standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, jak to požaduje odst. 5 písm. a), a zajistí co největší soudržnost s požadavky v ostatních právních aktech Unie. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti se v co nejvyšší míře přednostně zaměřují na zveřejňování kvantitativních informací, přičemž zohledňují zátěž, která tím vzniká podnikům, a potřeby uživatelů.“;

- c) v odstavci 4 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti zohlední potíže, jimž mohou podniky čelit při získávání informací od subjektů ve svém hodnotovém řetězci, zejména od těch, na které se nevztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené v člancích 19a nebo 29a, a od dodavatelů na rozvojových trzích a v rozvíjejících se ekonomikách. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti upřesní požadavky na zveřejňování informací o hodnotových řetězcích, které jsou přiměřené a relevantní jak z hlediska kapacit a charakteristik podniků v hodnotových řetězcích, tak z hlediska rozsahu a složitosti jejich činností, zejména takových podniků, na které se nevztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti podle článků 19a nebo 29a. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti nestanoví zveřejňování informací, které by po podnicích vyžadovaly, aby od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které k rozvahovému dni nepřekračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, získaly jakékoli informace, které přesahují rámec informací, jež mají být zveřejněny podle standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití uvedených v článku 29ca.““

- 7) Článek 29c se zrušuje.

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 29ca

Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití

1. Aby se usnadnilo dobrovolné podávání zpráv o udržitelnosti ze strany podniků, které k rozvahovému dni nepřekračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během předchozího účetního období, a aby se omezily informace, které by mohly být od takovýchto podniků v hodnotovém řetězci vyžadovány pro účely této směrnice, je Komisi svěřena pravomoc stanovit do ... [4 měsíce ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost] prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití.
2. Aniž je dotčen odstavec 3 tohoto článku, vycházejí standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití uvedené v odstavci 1 tohoto článku z doporučení Komise (EU) 2025/1710* v jeho původním znění. Jsou rovněž přiměřené a relevantní z hlediska kapacit a charakteristik podniků, pro něž jsou určeny, a z hlediska rozsahu a složitosti jejich činností. Tyto standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití v maximálním možném rozsahu upřesňují rovněž strukturu, která se má použít pro prezentaci těchto informací o udržitelnosti.

3. Komise standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití uvedené v odstavci 1 nejméně každé čtyři roky ode dne jejich použitelnosti přezkoumá a v případě potřeby je pozmění tak, aby se zohlednil vývoj v oblasti podávání zpráv o udržitelnosti.;
4. Při přezkumu standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití podle odstavce 3 vezme Komise v úvahu technické poradenství poskytnuté EFRAG.

* Doporučení Komise (EU) 2025/1710 ze dne 30. července 2025 o dobrovolném standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky (Úř. věst. L, 2025/1710, 5.8.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2025/1710/oj>).“

9) Článek 29d se nahrazuje tímto:

„Článek 29d

Jednotný elektronický formát pro podávání zpráv

1. Podniky, na něž se vztahují požadavky článku 19a této směrnice, sestavují svou zprávu vedení podniku v elektronickém formátu pro podávání zpráv specifikovaném v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815* a značkují své zprávy o udržitelnosti, včetně informací povinně zveřejňovaných podle článku 8 nařízení (EU) 2020/852, v souladu s elektronickým formátem pro podávání zpráv, který se stanoví v daném nařízení v přenesené pravomoci. Dokud nebudou prostřednictvím uvedeného nařízení v přenesené pravomoci tato pravidla pro značkování přijata, nemusí podniky své zprávy o udržitelnosti značkovat.

2. Mateřské podniky, na něž se vztahují požadavky článku 29a, sestavují svou konsolidovanou zprávu vedení podniku v elektronickém formátu pro podávání zpráv specifikovaném v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 a značkují své zprávy o udržitelnosti, včetně informací povinně zveřejňovaných podle článku 8 nařízení (EU) 2020/852, v souladu s elektronickým formátem pro podávání zpráv, který se stanoví v daném nařízení v přenesené pravomoci. Dokud nebudou prostřednictvím uvedeného nařízení v přenesené pravomoci tato pravidla pro značkování přijata, nemusí mateřské podniky své zprávy o udržitelnosti značkovat.

-
- * Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv (Úř. věst. L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).“

10) Vkládá se nová kapitola, která zní:

Kapitola 6c

Opatření na podporu digitalizace

„Článek 29e

Digitální portál pro podávání zpráv o udržitelnosti

Komise zřídí specializovaný portál, jehož prostřednictvím mohou mít podniky přístup k informacím, pokynům a podpoře, včetně příslušných šablon, pokud jde o povinný a dobrovolný rámec pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedený v této směrnici. Za účelem přihlídnutí k vnitrostátním souvislostem je portál propojen s dostupnými podpůrnými opatřeními, která online poskytují členské státy.

Článek 29f

Zpráva o technologických řešeních pro podávání zpráv o udržitelnosti

Komise do ... [24 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost] předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o technologických řešeních pro podávání zpráv o udržitelnosti, která bude zahrnovat iniciativy, jež podnikům umožní bezpečným, plynulým a automatizovaným způsobem shromažďovat, zpracovávat a vyměňovat údaje.“

11) V článku 33 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby členové správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku jednající v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, měli kolektivní povinnost zajistit, aby v souladu s požadavky této směrnice a v příslušných případech s mezinárodními účetními standardy přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002, s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2019/815, se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 29b této směrnice a s požadavky uvedenými v článku 29d této směrnice byly sestaveny a zveřejněny tyto dokumenty:

- a) roční účetní závěrka, zpráva vedení podniku a výkaz o správě a řízení podniku, pokud jsou předkládány samostatně, a

- b) konsolidovaná účetní závěrka, konsolidovaná zpráva vedení podniku a konsolidovaný výkaz o správě a řízení podniku, pokud jsou předkládány samostatně.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce mohou členské státy stanovit, že členové správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku jednající v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, nemají kolektivní povinnost zajistit, aby zpráva vedení podniku nebo případně konsolidovaná zpráva vedení podniku byly vypracovány v souladu s článkem 29d.“

12) Článek 34 se mění takto:

- a) v odst. 1 druhém pododstavci se písmeno aa) nahrazuje tímto:

„aa) v příslušných případech vyjádří na základě ověřovací zakázky poskytující omezenou jistotu závěr k souladu zprávy o udržitelnosti s požadavky této směrnice, včetně souladu zprávy o udržitelnosti se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b, postupu podniku při určování informací vykazovaných podle těchto standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti a souladu s požadavkem na značkování zpráv o udržitelnosti podle článku 29d, a k dodržení požadavků na podávání zpráv stanovených v článku 8 nařízení (EU) 2020/852;“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Členské státy zajistí, aby závěr uvedený v odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) byl vypracován při plném respektování práva podniků v hodnotovém řetězci, které k rozvahovému dni nepřekračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během předchozího účetního období, odmítnout poskytnout podniku podávajícímu zprávu informace, které přesahují rámec informací stanovených ve standardech pro dobrovolné použití uvedených v článku 29ca.“

13) V článku 40a se odstavec 1 mění takto:

a) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„První pododstavec se použije pouze na dceřiné podniky, které k rozvahovému dni dosáhly v předchozím účetním období čistého obratu překračujícího 200 000 000 EUR.“;

b) čtvrtý a pátý pododstavec se nahrazují tímto:

„Pravidlo uvedené ve třetím pododstavci se použije pouze na pobočku, pokud podnik ze třetí země nemá dceřiný podnik uvedený v prvním pododstavci a pokud tato pobočka dosáhla v předchozím účetním období čistého obratu překračujícího 200 000 000 EUR.“

První a třetí pododstavec se použijí na dceřiné podniky nebo pobočky uvedené ve zmíněných pododstavcích pouze tehdy, pokud podnik ze třetí země na své úrovni skupiny, nebo případně na individuální úrovni, dosáhl v Unii za každé z posledních dvou po sobě jdoucích účetních období čistého obratu překračujícího 450 000 000 EUR.“;

c) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního a třetího pododstavce, pokud je podnik ze třetí země finančním holdingovým podnikem s dceřinými podniky, jejichž obchodní modely a operace jsou vzájemně nezávislé, členské státy zajistí, aby se dceřiné podniky a pobočky mohly rozhodnout nezveřejňovat a nezpřístupňovat zprávu o udržitelnosti uvedenou v prvním a třetím pododstavci.“

14) Článek 49 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 1 odst. 2 písm. a, čl. 3 odst. 13, článcích 29b a 40b a čl. 46 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 5. ledna 2023. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 13 písm. b) a c) a v článku 29ca je Komisi svěřena na dobu neurčitou od ... [datum vstupu této pozměňující směrnice v platnost].“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13, člancích 29b, 29ca a 40b a čl. 46 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

d) odstavec 3b se mění takto:

i) v prvním pododstavci se návěť nahrazuje tímto:

„Při přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článku 29b vezme Komise v úvahu technické poradenství poskytnuté EFRAG, a to za předpokladu, že:“;

ii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pokud jde o návrhy aktů v přenesené pravomoci uvedené v článku 29b této směrnice, Komise před jejich přijetím konzultuje společně skupinu odborníků členských států pro udržitelné financování uvedenou v článku 24 nařízení (EU) 2020/852 a Regulativní výbor pro účetnictví uvedený v článku 6 nařízení (ES) č. 1606/2002.“;

iii) šestý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Před přijetím aktů v přenesené pravomoci uvedených v článku 29b této směrnice konzultuje Komise ohledně technického poradenství poskytnutého EFRAG rovněž Evropskou agenturu pro životní prostředí, Agenturu Evropské unie pro základní práva, Evropskou centrální banku, Výbor evropských orgánů dohledu nad auditem a platformu pro udržitelné financování zřízenou podle článku 20 nařízení (EU) 2020/852. Rozhodne-li se některý z těchto subjektů vydat stanovisko, učiní tak do dvou měsíců ode dne, kdy s ním Komise vedla konzultace.“;

e) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13, článků 29b, 29ca nebo 40b nebo čl. 46 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

Článek 3
Změny směrnice (EU) 2022/2464

Směrnice (EU) 2022/2464 se mění takto:

1) V článku 5 se odstavec 2 mění takto:

a) první pododstavec se mění takto:

i) v písmeni a) se návěti nahrazuje tímto:

„a) pro účetní období začínající mezi 1. lednem 2024 a 31. prosincem 2026:“;

ii) písmeno b) se mění takto:

1) bod i) se nahrazuje tímto:

„i) na podniky, které k rozvahovému dni překračují čistý obrat 450 000 000 EUR a průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období;“;

2) bod ii) se nahrazuje tímto:

„ii) na mateřské podniky skupiny, která k rozvahovému dni překračuje na konsolidovaném základě čistý obrat 450 000 000 EUR a průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období;“;

iii) písmeno c) se zrušuje;

b) třetí pododstavec se mění takto:

i) v písmeni a) se návěť nahrazuje tímto:

„a) pro účetní období začínající mezi 1. lednem 2024 a 31. prosincem 2026;“;

ii) písmeno b) se mění takto:

1) bod i) se nahrazuje tímto:

„i) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou podniky, které k rozvahovému dni překračují čistý obrat 450 000 000 EUR a průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období;“;

2) bod ii) se nahrazuje tímto:

„ii) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou mateřskými podniky skupiny, která k rozvahovému dni překračuje na konsolidovaném základě čistý obrat 450 000 000 EUR a průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období;“

iii) písmeno c) se zrušuje.

c) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce písm. a) a třetího pododstavce písm. a) mohou členské státy podniky nebo emitenty, kteří nepřekračují – v příslušném případě na konsolidovaném základě – čistý obrat 450 000 000 EUR nebo průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, osvobodit od plnění opatření nezbytných pro dosažení souladu s článkem 1 s výjimkou bodu 14 a s článkem 2, pokud jde o účetní období začínající mezi 1. lednem 2025 a 31. prosincem 2026.“

2) V článku 6 se odstavec 1 mění takto:

a) v prvním pododstavci se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) posouzení počtu podniků, které dobrovolně používají standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedené v článku 29ca směrnice 2013/34/EU;

c) posouzení, zda a jak by měla být oblast působnosti ustanovení změněných touto pozměňující směrnicí rozšířena, zejména ve vztahu k velkým podnikům s čistým obratem nepřekračujícím 450 000 000 EUR a průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, jakož i podnikům ze třetích zemí, které působí přímo na vnitřním trhu Unie, aniž mají na území Unie dceřiný podnik nebo pobočku;“

b) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Zpráva týkající se prvního pododstavce písm. a), b), d) a e) se zveřejní do 30. dubna 2029 a poté každé tři roky a v případě potřeby se k ní připojí legislativní návrhy.

Zpráva týkající se prvního pododstavce písm. c) se zveřejní do 30. dubna 2031 a poté každé tři roky a v případě potřeby se k ní připojí legislativní návrhy.“

Článek 4
Změny směrnice (EU) 2024/1760

Směrnice (EU) 2024/1760 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se:

a) povinností společností ohledně skutečných a potenciálních nepříznivých dopadů v oblasti lidských práv a nepříznivých dopadů v oblasti životního prostředí souvisejících s jejich vlastním provozem, provozem jejich dceřiných společností a s provozem jejich obchodních partnerů v řetězcích činností těchto společností a

b) odpovědnost za porušení povinností uvedených v písmenu a).“,

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

2. Tato směrnice nesmí být důvodem pro snížení úrovně ochrany lidských, zaměstnaneckých a sociálních práv nebo úrovně ochrany životního prostředí či klimatu stanovené vnitrostátním právem nebo kolektivními smlouvami platnými v době přijetí této směrnice. První věta tohoto odstavce však nebrání členským státům v tom, aby upravily vnitrostátní právní předpisy o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti, které jsou použitelné ke dni přijetí této směrnice, zejména jejich oblast působnosti, s cílem uvést je do souladu s touto směrnicí.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Touto směrnicí není dotčeno právo Unie ani vnitrostátní právo týkající se jiných záležitostí, než které jsou uvedeny v odstavci 1. Pravidly uvedenými v odst. 1 písm. a) zejména není dotčeno právo Unie ani vnitrostátní právo týkající se lidských, zaměstnaneckých nebo sociálních práv nebo ochrany životního prostředí a změny klimatu, vyjma obecných povinností náležité péče.“

2) Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) společnost měla v posledním účetním období, za které byla nebo měla být přijata roční účetní závěrka, v průměru více než 5 000 zaměstnanců a dosáhla čistého celosvětového obratu vyššího než 1 500 000 000 EUR;“

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) společnost uzavřela v Unii franšízové nebo licenční dohody s nezávislými třetími společnostmi výměnou za licenční poplatky, nebo je nejvyšší mateřskou společností skupiny, která tak učinila, pokud tyto dohody zajišťují společnou identitu, společnou obchodní koncepci a uplatňování jednotných obchodních metod a pokud tyto licenční poplatky v posledním účetním období, za které byla nebo měla být přijata roční účetní závěrka, činily více než 75 000 000 EUR, pokud společnost dosáhla v posledním účetním období, za které byla nebo měla být přijata roční účetní závěrka, čistého celosvětového obratu vyššího než 275 000 000 EUR nebo je nejvyšší mateřskou společností skupiny s takovým obratem.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) společnost vytvořila v Unii v účetním období předcházejícím poslednímu účetnímu období čistý obrat vyšší než 1 500 000 000 EUR;“

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) Společnost uzavřela v Unii franšízové nebo licenční dohody s nezávislými třetími společnostmi výměnou za licenční poplatky, nebo je nejvyšší mateřskou společností skupiny, která tak učinila, pokud tyto dohody zajišťují společnou identitu, společnou obchodní koncepci a uplatňování jednotných obchodních metod a pokud tyto licenční poplatky v účetním období předcházejícím poslednímu účetnímu období činily v Unii více než 75 000 000 EUR, pokud společnost dosáhla v účetním období předcházejícím poslednímu účetnímu období čistého obratu v Unii vyššího než 275 000 000 EUR nebo je nejvyšší mateřskou společností skupiny s takovým obratem.“;

c) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Pokud má nejvyšší mateřská společnost jako hlavní činnost držení podílů v provozních dceřiných společnostech a nepodílí se na přijímání řídicích, provozních ani finančních rozhodnutí ovlivňujících skupinu nebo její dceřiné podniky, může být od plnění povinností podle této směrnice osvobozena. Tato výjimka je podmíněna tím, že je určena jedna z dceřiných společností nejvyšší mateřské společnosti usazená v Unii, aby jménem nejvyšší mateřské společnosti plnila povinnosti stanovené v článcích 6 až 16, včetně povinností nejvyšší mateřské společnosti ve vztahu k činnostem jejich dceřiných společností. Určená dceřiná společnost musí v tomto případě mít všechny nezbytné prostředky a oprávnění k tomu, aby tyto povinnosti účinně plnila, zejména k tomu, aby od společností ve skupině získávala relevantní informace a dokumenty ke splnění povinností nejvyšší mateřské společnosti podle této směrnice.“

3) V článku 3 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno n) se nahrazuje tímto:

„n) „zúčastněnými stranami“ zaměstnanci společnosti, zaměstnanci jejích dceřiných společností a jejích obchodních partnerů a jejích odborové organizace a zástupci zaměstnanců a fyzické osoby nebo komunity, jejichž práva nebo zájmy jsou nebo by mohly být dotčeny výrobky, službami a provozem této společnosti, jejích dceřiných společností a jejích obchodních partnerů, a legitimní zástupci těchto fyzických osob nebo komunit;“;

b) písmeno u) se nahrazuje tímto:

„u) „rizikovými faktory“ skutečnosti, situace nebo okolnosti, které se týkají závažnosti a pravděpodobnosti nepříznivého dopadu, včetně skutečností, situací nebo okolností na úrovni obchodního partnera, například zda obchodní partner není společností, na kterou se vztahuje tato směrnice nebo jiné srovnatelné povinné právní akty týkající se náležité péče v oblasti udržitelnosti, na zeměpisné úrovni a na úrovni kontextu, například pokud jde o stupeň vymáhání práva s ohledem na druh nepříznivých dopadů, a na úrovni odvětví, obchodních činností, výrobků a služeb;“.

4) Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Úroveň harmonizace

1. Aniž je dotčen čl. 1 odst. 2 a 3, členské státy nezavedou do svého vnitrostátního práva ustanovení v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, kterými se stanoví povinnosti náležité péče v oblasti lidských práv a životního prostředí, jež se odchyľují od povinností stanovených v člancích 6, 8 a 9, čl. 10 odst. 1 až 5, čl. 11 odst. 1 až 6 a člancích 14 až 16.
2. Bez ohledu na odstavec 1 nebrání tato směrnice členským státům v tom, aby do svého vnitrostátního práva zavedly přísnější ustanovení, která se odchyľují od ustanovení jiných než v člancích 6, 8 a 9, čl. 10 odst. 1 až 5, čl. 11 odst. 1 až 6 a člancích 14 až 16, nebo ustanovení, která jsou konkrétnější z hlediska sledovaného cíle nebo oblasti, včetně regulace konkrétních výrobků, služeb nebo situací, ve snaze dosáhnout odlišné úrovně ochrany lidských, zaměstnaneckých a sociálních práv, životního prostředí nebo klimatu.“

5) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby mateřské společnosti spadající do oblasti působnosti této směrnice mohly plnit povinnosti stanovené v člácích 7 až 16 jménem společností, které jsou dceřinými společnostmi těchto mateřských společností a spadají do oblasti působnosti této směrnice, zajistí-li to účinný soulad s předpisy. Tím není dotčena skutečnost, že tyto dceřiné společnosti podléhají výkonu pravomocí orgánu dohledu v souladu s článkem 25, ani jejich občanskoprávní odpovědnost v souladu s článkem 29.“;

b) v odstavci 2 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) dceřiná společnost případně usiluje o získání smluvních záruk od přímého obchodního partnera v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. b) nebo čl. 11 odst. 3 písm. c), o získání smluvních záruk od nepřímého obchodního partnera v souladu s čl. 10 odst. 4 nebo čl. 11 odst. 5 a pozastaví obchodní vztah v souladu s čl. 10 odst. 6 nebo čl. 11 odst. 7.“;

c) odstavec 3 se zrušuje.

6) Článek 8 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. V rámci povinnosti stanovené v odstavci 1 přijmou společnosti vhodná opatření s přihlédnutím k relevantním rizikovým faktorům, včetně skutečností, situací nebo okolností na úrovni obchodního partnera, jako to, zda obchodní partner není společností, na kterou se vztahuje tato směrnice nebo jiné srovnatelné závazné právní akty týkající se náležité péče v oblasti udržitelnosti, na zeměpisné úrovni a na úrovni kontextu, například pokud jde o stupeň vymáhání práva s ohledem na druh nepříznivých dopadů, a na úrovni odvětví, podnikatelské činnosti a výrobků a služeb, aby:

- a) provedly orientační šetření, a to výhradně na základě přiměřeně dostupných informací, s cílem identifikovat obecné oblasti ve vlastním provozu, v provozu dceřiných společností, a pokud souvisí s jejich řetězci činností, v provozu obchodních partnerů, v nichž se nepříznivé dopady mohou nejpravděpodobněji vyskytnout a být nejzávažnější;
- b) na základě výsledků orientačního šetření podle písmene a) provedly hloubkové posouzení v oblastech, v nichž byly nepříznivé dopady identifikovány jako nejpravděpodobnější a nejzávažnější. “;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Členské státy zajistí, aby pro účely hloubkového posouzení stanoveného v odst. 2 písm. b):

- a) společnosti mohly požadovat informace od obchodních partnerů pouze tehdy, jsou-li tyto informace nezbytné, a v případě obchodních partnerů s méně než 5000 zaměstnanci pouze tehdy, nelze-li tyto informace rozumně získat jinými prostředky;
- b) lze-li nezbytné informace získat od různých obchodních partnerů, společnosti upřednostnily, je-li to přiměřené, vyžádání těchto informací přímo od obchodního partnera nebo partnerů, u nichž je výskyt nepříznivých dopadů nejpravděpodobnější;
- c) jsou-li nepříznivé dopady identifikovány jako stejně pravděpodobné nebo stejně závažné v několika oblastech, společnosti mohly upřednostnit posouzení takových oblastí, do nichž jsou zapojeni přímí obchodní partneři.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy zajistí, aby společnosti byly pro účely identifikace a posouzení nepříznivých dopadů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, v příslušných případech na základě kvantitativních a kvalitativních informací, oprávněny využít vhodné zdroje, včetně nezávislých zpráv, digitálních řešení, odvětvových iniciativ nebo iniciativ více zúčastněných stran, spolupráce a informací shromážděných prostřednictvím mechanismu oznamování a postupu pro podávání stížností stanovených v článku 14. “;

d) odstavec 4 se zrušuje.

7) V článku 9 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Jsou-li v souladu s tímto článkem přijímána rozhodnutí o seřazení dle priority, pouhá skutečnost, že se společnost nezabývala méně významným nepříznivým dopadem, nevystavuje tuto společnost sankcím podle článku 27.“

8) V článku 10 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Pokud jde o potenciální nepříznivé dopady uvedené v odstavci 1, kterým nebylo možné předejít nebo je odpovídajícím způsobem zmírnit pomocí opatření uvedených v odstavcích 2, 4 a 5, učiní společnost v krajním případě, dokud daný dopad není vyřešen, následující kroky:

- a) zdrží se navazování nových nebo rozšiřování stávajících vztahů s obchodním partnerem, v souvislosti s nímž nebo v jehož řetězci činností došlo k výskytu dopadu;
- b) pokud to právo, kterým se řídí její vztah s dotčeným obchodním partnerem, umožňuje, pozastaví obchodní vztah v souvislosti s dotčenými činnostmi, a to i s cílem použít nebo zesílit svůj tlak, a
- c) bez zbytečného odkladu přijme a zavede posílený plán preventivních opatření pro konkrétní nepříznivý dopad, pokud lze důvodně očekávat, že toto úsilí bude úspěšné.

Pokud lze důvodně očekávat, že posílený plán preventivních opatření bude úspěšný, pouhé pokračování ve spolupráci s obchodním partnerem nevystavuje společnost sankcím podle článku 27 ani nezakládá její odpovědnost podle článku 29.

Před pozastavením obchodního vztahu společnost posoudí, zda lze důvodně očekávat, že nepříznivé dopady tohoto kroku budou zjevně závažnější než nepříznivý dopad, jemuž nebylo možné předejít nebo jejž nebylo možné odpovídajícím způsobem zmírnit. V takovém případě společnost nemá povinnost obchodní vztah pozastavit a musí být s to oznámit příslušnému orgánu dohledu řádné zdůvodnění takového rozhodnutí.

Členské státy zajistí, aby ve smlouvách, které se řídí jejich právem, byla možnost pozastavit obchodní vztah v souladu s prvním pododstavcem, s výjimkou smluv, jež jsou strany povinny uzavřít ze zákona.

Pokud se společnost rozhodne obchodní vztah pozastavit, přijme kroky k prevenci, zmírnění nebo zastavení dopadů tohoto pozastavení a toto rozhodnutí oznámí dotčenému obchodnímu partnerovi v přiměřeném předstihu a průběžně je přezkoumává.

Pokud se společnost rozhodne obchodní vztah podle tohoto článku nepozastavit, monitoruje potenciální nepříznivý dopad a pravidelně posuzuje své rozhodnutí i to, zda jsou k dispozici další vhodná opatření.“

9) V článku 11 se odstavec 7 nahrazuje tímto:

„7. Pokud jde o skutečné nepříznivé dopady uvedené v odstavci 1, které nebylo možné zastavit nebo jejichž rozsah nebylo možné minimalizovat pomocí opatření uvedených v odstavcích 3, 5 a 6, učiní společnost v krajním případě, dokud daný dopad není vyřešen, následující kroky:

- a) zdrží se navazování nových nebo rozšiřování stávajících vztahů s obchodním partnerem, v souvislosti s nímž nebo v jehož řetězci činností došlo k výskytu dopadu;
- b) pokud to právo, kterým se řídí její vztah s dotčeným obchodním partnerem, umožňuje, pozastaví obchodní vztah v souvislosti s dotčenými činnostmi, a to i s cílem použít nebo zesílit svůj tlak, a
- c) bez zbytečného odkladu přijme a zavede posílený plán nápravných opatření pro konkrétní nepříznivý dopad, pokud lze důvodně očekávat, že toto úsilí bude úspěšné.

Pokud lze důvodně očekávat, že posílený plán nápravných opatření bude úspěšný, pouhé pokračování ve spolupráci s obchodním partnerem nevystavuje společnost sankcím podle článku 27 ani nezakládá její odpovědnost podle článku 29.

Před pozastavením obchodního vztahu společnost posoudí, zda lze důvodně očekávat, že nepříznivé dopady tohoto kroku budou zjevně závažnější než nepříznivý dopad, jež nebylo možné zastavit nebo jehož rozsah nebylo možné odpovídajícím způsobem minimalizovat. V takovém případě společnost nemá povinnost obchodní vztah pozastavit a musí být s to oznámit příslušnému orgánu dohledu řádné zdůvodnění takového rozhodnutí.

Členské státy zajistí, aby ve smlouvách, které se řídí jejich právem, byla možnost pozastavit obchodní vztah v souladu s prvním pododstavcem, s výjimkou smluv, jež jsou strany povinny uzavřít ze zákona.

Pokud se společnost rozhodne obchodní vztah pozastavit, přijme kroky k prevenci, zmírnění nebo zastavení dopadů tohoto pozastavení a toto rozhodnutí oznámí dotčenému obchodnímu partnerovi v přiměřeném předstihu a průběžně je přezkoumává.

Pokud se společnost rozhodne obchodní vztah podle tohoto článku nepozastavit, monitoruje skutečný nepříznivý dopad a pravidelně posuzuje své rozhodnutí i to, zda jsou k dispozici další vhodná opatření.“;

10) V článku 13 se odstavec 3 mění takto:

a) návěť se nahrazuje tímto:

„Konzultace s relevantními zúčastněnými stranami probíhá v těchto fázích procesu náležitě péče.“;

b) písmena c) a e) se zrušují.

11) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„*Článek 15*

Monitorování

Členské státy zajistí, aby společnosti prováděly pravidelné posuzování svého vlastního provozu a opatření, provozu a opatření svých dceřiných společností, a pokud souvisejí s řetězcem činností společnosti, provozu a opatření svých obchodních partnerů za účelem posouzení provádění a za účelem monitorování přiměřenosti a účinnosti identifikace, prevence, zmírňování, zastavení a minimalizace rozsahu nepříznivých dopadů. Tato posouzení se ve vhodných případech zakládají na kvalitativních a kvantitativních ukazatelích a jsou prováděna bez zbytečného odkladu po každé významné změně, nejméně však jednou za pět let a vždy, když existují oprávněné důvody se domnívat, že příslušná opatření již nejsou přiměřená nebo účinná a že vznikla či mohou vzniknout nová rizika výskytu těchto nepříznivých dopadů. Politika náležitě péče, identifikované nepříznivé dopady a související vhodná opatření se případně aktualizují v souladu s výsledkem těchto posouzení a s náležitým zohledněním relevantních informací od zúčastněných stran.“;

12) V článku 16 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Do 31. března 2029 vypracuje Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 34 s cílem doplnit tuto směrnici stanovením obsahu a kritérií pro podávání zpráv podle odstavce 1, v nichž upřesní zejména dostatečně podrobné informace o popisu náležité péče identifikovaných skutečných a potenciálních nepříznivých dopadů a vhodných opatření přijatých v souvislosti s nimi. Při přípravě těchto aktů v přenesené pravomoci Komise náležitě zohlední standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijaté podle článků 29b a 40b směrnice 2013/34/EU a případně zajistí soulad s nimi.

Při přijímání aktů v přenesené pravomoci uvedených v prvním pododstavci Komise zajistí, aby nedocházelo ke zdvojování požadavků na podávání zpráv pro společnosti uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. a) bodě iii) a podléhajícím požadavkům na podávání zpráv podle článku 4 nařízení (EU) 2019/2088, přičemž plně zachová minimální povinnosti stanovené v této směrnici.“

13) Článek 17 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby od 1. ledna 2031 při zveřejňování ročního výkazu uvedeného v čl. 16 odst. 1 této směrnice předkládaly společnosti tento výkaz za účelem zpřístupnění v jednotném evropském přístupovém místě zřízeném nařízením (EU) 2023/2859 současně orgánu shromažďujícímu informace, který je uveden v odstavci 3 tohoto článku.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Do 31. prosince 2030 členské státy určí pro účely zpřístupnění informací uvedených v odstavci 1 tohoto článku v jednotném evropském přístupovém místě alespoň jeden orgán shromažďující informace vymezený v čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) 2023/2859 a oznámí to Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy.“

14) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Vzorová smluvní ustanovení

S cílem podpořit společnosti a usnadnit jim dodržování ustanovení čl. 10 odst. 2 písm. b) a čl. 11 odst. 3 písm. c) přijme Komise do 26. července 2027 po poradě s členskými státy a zúčastněnými stranami pokyny týkající se dobrovolných vzorových smluvních ustanovení.“

15) Článek 19 se mění takto:

a) v odstavci 2 se zrušuje písmeno b);

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Pokyny uvedené v odst. 2 písm. a), d) a e) se přijmou do 26. července 2027.
Pokyny uvedené v odst. 2 písm. f) a g) se přijmou do 26. července 2028.“;

16) Článek 22 se zrušuje.

17) Článek 24 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Každý členský stát určí jeden nebo více orgánů dohledu pro kontrolu dodržování povinností, které jsou uvedeny ve vnitrostátních právních předpisech přijatých podle článků 7 až 16.“;

b) odstavec 7 se nahrazuje tímto

„7. Do 26. července 2028 sdělí členské státy Komisi názvy a kontaktní údaje orgánů dohledu určených podle tohoto článku, jakož i jejich příslušné pravomoci, pokud je orgánů dohledu určeno více. Informují Komisi o veškerých změnách těchto údajů.“

18) V článku 25 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu měly odpovídající pravomoci a zdroje k plnění úkolů, které jim ukládá tato směrnice, včetně pravomoci požadovat od společností informace a provádět šetření týkající se plnění povinností stanovených v člancích 7 až 16.“

19) V článku 27 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

4. Komise ve spolupráci s členskými státy vydá pokyny, které pomohou orgánům dohledu při určování výše sankcí v souladu s tímto článkem. Členské státy zajistí, aby byla horní hranice peněžitých sankcí stanovena na 3 % čistého celosvětového obratu společnosti v účetním období předcházejícím účetnímu období, v němž bylo rozhodnuto o uložení pokuty, nebo v případě nejvyšších mateřských společností uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b) a c) čl. 2 odst. 2 písm. b) a c) na 3 % čistého konsolidovaného celosvětového obratu vypočteného na úrovni nejvyšší mateřské společnosti v tomtéž období.“;

20) Článek 29 se mění takto:

a) odstavec 1 se zrušuje;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

- „2. Pokud je společnost podle vnitrostátního práva shledána odpovědnou za škodu způsobenou fyzické nebo právnické osobě v důsledku nedodržení požadavků náležité péče podle této směrnice, členské státy zajistí, aby tyto osoby měly právo na odškodnění v plné výši. Odškodnění v plné výši nesmí vést k nadměrnému odškodnění, ať již prostřednictvím odškodnění s represivní funkcí, vícenásobné, či jiné náhrady škody.“;

c) v odstavci 3 se zrušuje písmeno d);

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Odpovědnými v souladu s vnitrostátními právními předpisy mohou být nicméně činěny i společnosti, které se účastní odvětvových nebo vícestranných iniciativ nebo na podporu plnění povinností náležité péče použily nezávislé ověření třetí stranou nebo smluvní ustanovení.“;

e) v odstavci 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Občanskoprávní odpovědností společnosti za škody podle tohoto článku není dotčena občanskoprávní odpovědnost jejích dceřiných společností ani přímých či nepřímých obchodních partnerů v řetězci činností společnosti.“;

f) odstavec 7 se zrušuje.

21) Článek 36 se mění takto:

a) odstavec 1 se zrušuje;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) uvozující část se nahrazuje tímto:

„Do 26. července 2031 a poté každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice a její účinnosti a účelnosti při dosahování jejích cílů, zejména při řešení nepříznivých dopadů. K této zprávě se případně připojí legislativní návrh. V první zprávě se mimo jiné posoudí tyto aspekty:“;

ii) v písmeni b) se třetí odrážka nahrazuje tímto:

„- je třeba revidovat prahové hodnoty týkající se příslušného obratu a v případě společností, které byly založeny v souladu s právními předpisy některého členského státu, počtu zaměstnanců, jak jsou stanoveny v článku 2, a zda je třeba ve vysoce rizikových odvětvích zavést zvláštní odvětvový přístup, a zejména zda by se tato směrnice měla vztahovat na společnosti, které dosahují příslušného obratu vyššího než 450 000 000 EUR a v případě společností, které byly založeny v souladu s právními předpisy některého členského státu, které mají v průměru více než 1 000 zaměstnanců během účetního období, a dále na společnosti působící ve vysoce rizikových odvětvích;“

iii) písmeno e) se zrušuje;

iv) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) účinnost mechanismů prosazování, které byly zavedeny na vnitrostátní úrovni, včetně jejich ochranných účinků na držitele práv.“

22) V článku 37 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy do 26. července 2028 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Budou tyto předpisy používat ode dne 26. července 2029 s výjimkou předpisů nezbytných pro dosažení souladu s článkem 16, které budou členské státy používat pro účetní období začínající 1. ledna 2030 nebo později.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.“

Článek 5

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1, 2 a 3 do ... [12 měsíců ode dne vstupu této pozměňující směrnice v platnost]. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 4 této směrnice do 26. července 2028. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 7
Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V ... dne

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně
